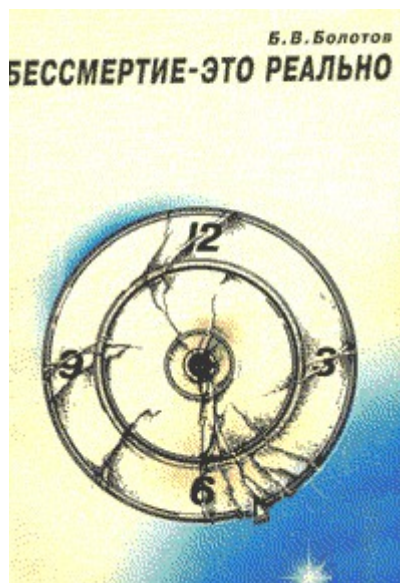

Б. В. Болотов

БЕССМЕРТИЕ-ЭТО РЕАЛЬНО

Boloťov B.V. – Nesmrtelnost je realita

V brožuře akademika Ruské akademie B.V. Bolotova je rozvinuta originální teorie vedoucí struktury, která člověku otevírá cestu k fyzickému nesmrtelnosti, jsou zde uvedena doporučení a recepty na omlazení a ozdravení organismu.

Boloťovova metoda je založena na studiu starověkého umění léčitelství a moderních vědeckých poznatků.

Boloťov B.V. Nesmrtelnost je reálná. (Redaktor M.R. Sukhušin.) – 2. vydání, rozšířené a doplněné. – Petrohrad: Kontur – M, 1994, s. 60.

Obsah

Intelekt v hodnotě deseti bilionů.	3	Jak snížit krevní tlak 33
Zrodit se znovu, aniž by člověk zemřel		Jak léčit cukrovku 34 Jak léčit dnu
Seznámení s lidovou medicínou 8 Očista		34
organismu 11		Jak léčit klouby 34
Podobné léčí podobné 13 Žít		Jak léčit krátkozrakost 34 Jak
věčně – je to možné 15 Pět		léčit ledviny 35
pravidel zdraví 17 Víím, co		Jak léčit hemoroidy 35
potřebujete		Jak léčit obezitu, jaký je vztah mezi obezitou a
Jak zhubnout 29		cukrovkou 35
Jak se zbavit křečových žil a tromboflebitidy 29		Zdraví člověka a společnosti
Jak léčit osteochondrózu 30		Stát – také biologický model 40 Ochrana národů a
Jak kvasit fazole, oves 30 Jak		etnických skupin 42 Zajištění nezávislosti státu 43
léčit zuby 30		Posílení ekonomiky 44
Jak léčit onemocnění prsu a dělohy 31		Nové vědecké technologie jako nová krev v organismu
Jak vyčistit obličej 31		společnosti 47
Jak léčit kýlu 31		Správa státem. Prezident. Volební
Jak léčit psoriázu, ekzém, dermatózu 32 Jak		systém 52
se zbavit alergie 32		Reforma a podpora kulturních institucí. Role vědce ve
Jak léčit paralýzu 33		společnosti 54
		Symbolika a erb 56

INTELEKT V HODNOTĚ DESET BILIONŮ

Boris Vasiljevič Bolotov byl propuštěn z věznice s přísným režimem 20. března 1990, vrátil se do Kyjeva, od kterého byl násilně odtržen na 7 let, a vrhl se do víru každodenních, právních, politických a vědeckých problémů.

Jeho nazývají „ukrajinským Sacharovem“, člověkem, „kterého políbil Bůh“,

„jasnovidcem a mesiášem“, „mnohostrannou osobností, která v sobě pojala moudrost planety a vesmíru, aby ji lidem vrátila v podobě objevů“. Tento velmi originální občan Ukrajiny disponuje intelektem jedinečného rozsahu a šíře, encyklopedickými znalostmi, silnými extrasenzorickými schopnostmi a životopisem, v němž se snoubí fantastický román, detektivka a thriller.

Jeho nápady jsou dnes oceňovány na 10 bilionů dolarů a tento peněžní tok mohl před mnoha lety proudit do státní pokladny a prospět každému obyvateli země (stačila by však i mnohem menší částka: každá země by proměnila kterýkoli z nápadů tohoto univerzálního génia v ráj hojnosti).

Ale naše země je jedinečná: rodí génie, ale často se je sama snaží zničit. Navzdory tomu Bolotov přežil a využil své schopnosti, vůli a cílevědomost k tomu, aby Ukrajina, která učinila první krok k opravdové svobodě, rychleji pokročila. Není vyloučeno, že se brzy zařadí mezi přední politické osobnosti a dokonce se stane prezidentem Ukrajiny.

V roce 1991 bylo v centrálním a ukrajinském tisku 75 publikací o tomto jedinečném člověku.

Kdo je to a odkud pochází?

Boris Vasiljevič Bolotov se narodil 30. listopadu 1930 v obci Glotovka v Inzenském okrese Ulyanovské oblasti v rodině ruského dělníka. Již ve škole se projevil jeho neobyčejné léčitelské schopnosti, které ředitel školy nazval hypnózou. Chlapec léčil pohledem a dotykem rukou. Seance však musely být ukončeny – zakázali je představitelé z Ulyanovska.

Po studiu na Oděském elektrotechnickém institutu a službě v armádě začal Bolotov rozvíjet své schopnosti, četl dostupnou literaturu, prováděl experimenty, v derenž výsledku objevil zvláštní zařízení, které nazval „biopolem“.

Poté systematicky rozšiřoval své znalosti o léčbě: tajemstvích starověké tibetské a ruské lidové medicíny, léčivých bylinách, homeopatii atd. Po přijetí do postgraduálního studia v Moskvě ho dokončil za jeden rok a seznámil se s A. D. Sacharovem. Nechali ho pracovat v hlavním městě, dali mu byt, ve kterém mu nebylo souzeno žít – když do něj vstoupil, jasně uslyšel hlas:

„Okamžitě odjed' z Moskvy!“ Příkaz se několikrát opakoval. Nechtěje si zahrávat s neviditelnými silami, požádal Bolotov ministra spojů, aby ho někam převedel. Tak se v roce 1962 ocitl v Kyjevě.

V roce 1963 Boris Vasiljevič se svými spolupracovníky poprvé provedl reverzibilní jadernou reakci, při které rozložil molybden na niob a technecium, přičemž molybden byl nasycen deuteriem a tritiem při teplotě 2500 °C. V roce 1964 se stal kandidátem a Sacharov, který se zajímal o Bolotovovu myšlenku „studeného“ jaderného reaktoru, pozval Kyjevana do doktorandského studia. To však bylo brzy zrušeno a Bolotov přešel do Kyjevského akademického institutu elektrodynamiky (1965). Připravil doktorskou disertační práci na téma vytvoření inteligentního robota, který slyší, myslí a mluví. Disertační práce již prošla předběžnou obhajobou, ale stalo se něco neočekávaného: v roce 1970 byl Bolotov propuštěn „z důvodu nesouladu s zastávanou funkcí“. Nesoulad se projevil v tom, že nazýval vedení „prázdnými květinami ve vědě“, odhalil finanční machinace zástupce ředitele a když mu před obhajobou nabídl vstup do strany, prohlásil stranickému organizátorovi, že „strana vede lid špatným směrem“.

Od té doby, kamkoli přišel pracovat, „volali“ vedení. Propuštění a hledání nového místa šlo ruku v ruce s rostoucím zájmem zahraničních firem o jeho vývoj. Jeho disidentská činnost byla zpočátku tajná. Pomáhal rodinám obhájců lidských práv, psal letáky s výzvou k „nezávislé Ukrajině“, protože se domníval, že v rámci Sovětského svazu nelze byrokracii porazit. Při přednáškách na Polytechnickém institutu (1970–1974) si dovoloval „vzpurné“ výroky a jako vedoucí laboratoře laserových zařízení v Institutu celulózového a papírenského průmyslu (1975–1978) se pololegálně zabýval jadernými procesy.

Na jaře 1977 dokončil 30leté dílo „Nesmrtelnost je reálná“ (v 13 svazcích). Ve třech knihách popsal 3000 léčivých rostlin a 6000 receptů netradičních léčebných metod starých dva tisíce let.

V jednom ze svazků („Jak nebýt nemocný, nestárnout“) Bolot'ov uvádí svou originální léčebnou metodu. Její podstatu formuloval v podobě 5 pravidel.

Bolot'ovova idea nesmrtelnosti je založena na jeho teorii vedoucích struktur (v přírodě a společnosti). Každý systém má vedoucí buňku s obrovským biopolem, jejíž stárnutí určuje stárnutí a smrt celého systému. Úkolem je tuto buňku pravidelně nahrazovat mladou. **Vůdčí buňka v organismu je zodpovědná za reprodukci buněk. U člověka je toto období 40 let. Pokud včas nahradíme starou buňku novou oplodněnou, všechny ostatní buňky organismu se budou postupně obnovovat a celý systém se přizpůsobí této vůdčí buňce.**

Stejný model Bolotov aplikuje na společnost, kterou považuje za organismus. Je přesvědčen, že náš stát se rozpadá jen proto, že volíme fiktivní vůdce.

Kniha se v samizdatu rozšířila po celé Ukrajině, načež byl z institutu „požádán“ o odchod. Na svém posledním pracovišti (poloviční úvazek pošťáka) vydržel 9 měsíců. Psal se rok 1981 a zbývalo mu léčit lidi a jezdit po zemi s přednáškami. Velmi rychle se stal široce známým díky svým zázračným uzdravením, a to i tak závažných nemocí, jako je rakovina. V roce 1982 se dostal „pod drobnhled“ KGB.

Právě v té době byl Bolotov urgentně povolán k pacientce s rakovinou v Pitsundě. Hlas ho varoval: „Neber si lístek na horní polici!“ Ale jiné nebylo. Lehl si nohama k oknu a rozhodl se nespát. Dveře se prudce otevřely, někdo mu přitiskl na obličej gázu nasáklou nějakou tekutinou, pak ji vyhodil z okna a odešel. Dýchání se stalo přerušovaným, Bolotov si položil hlavu k oknu a přikryl se prostěradlem. Neznámý muž se znovu objevil, dvakrát ho bodl nožem a zmizel. Vrah ho zasáhl do nohy a zakrvácený Bolotov spadl dolů. Později ukazoval jizvy na levé noze.

Nejspíš to byla akce KGB: 15. března 1983 k němu vtrhli do bytu, provedli 15hodinovou prohlídku, zabavili 750 vzácných knih a jeho samotného zatkli. Bolot'ov strávil v vězení rok a půl, z toho asi rok na psychiatrických vyšetřeních v Kyjevě a Moskvě. Mučení, bití, týrání... Nakonec byl uznán přičetným a v roce 1984 se konal soud. Pomluva režimu v knize „Nesmrtelnost“ stačila jen na dva roky, proto „přišly“ další 6 let za pseudotrestné činy „nelegální lékařská praxe“ a „krádež“ (v celkové výši 2620 rublů – plat, který dostal na předposledním pracovišti v výpočetním centru).

V tisku se ozývalo bučení, manželka Nelly Andrejevna byla „z vlastního přání“ propuštěna z funkce docentky, synovi odebrali byt. A v táboře, aby na Bolotova poštlali zločince, roznesli pověst, že znásilnil vlastní dceru (kterou nikdy neměl).

Situace se stávala nebezpečnou, a na protest Bolot'ov se svým parťákem v roce 1986, v den zahájení XXVII. sjezdu KSSS, „uprchl“, přesně v poledne zmizel z věznice a varoval nadřízené. Nevěřili jim a museli je hledat, ale uprchlíci se po týdnu sami vrátili. Nový soud přidal Bolotovovi 2,5 roku; měl to však i pozitivní výsledek – byl přeložen do jiné kolonie. Tam se Boris Vasiljevičovi podařilo nemožné: získal na svou stranu část důstojníků, dostal malou laboratoř, sehnal vybavení a

postavil jaderný reaktor vlastní konstrukce, čímž poprvé na světě uskutečnil „studené“ (bez urychlovačů – synchrotrónů) jaderné reakce s přeměnou fosforu a olova na jiné chemické prvky. Současně bylo získáno asi sto nových, vědě dosud neznámých prvků. Vzorky pro expertizu byly přepravovány na svobodu. Bolotov po celou dobu vedl vědeckou korespondenci, zasílal autorské přihlášky; mnoho z jeho vynálezů bylo zavedeno, zatímco byl v táboře.

V květnu 1989 byl rehabilitován podle politických článků, ale nadále si odpykával trest za trestné činy a byl tak zaujatý svou prací, že v den propuštění chtěl zůstat, aby dokončil experimenty. Nelly Andreevna se tomu rozhodně postavila na odpor.

7. dubna 1990 na ustavujícím zasedání Ruské akademie a Světového fondu pomoci vědcům, inovátorům, vynálezům a kulturním pracovníkům nedávny vězeň přednesl zprávu o hlavním objevu svého života – objevu století – tabulce, která obsahuje více než 2000 chemických prvků a pro kterou je periodická soustava D. Mendělejevova periodická soustava je pouze zvláštním případem. Tyto nové prvky nazval izostery. Po přednášce shromáždění bezodkladně udělilo Borisi Vasiljevičovi čestný titul „lidový akademik“.

Vytvořil vlastní model struktury atomu, přičemž se vzdal klasického Borovského modelu: příliš mnoho objevů různých vědců se nehodilo do schématu struktury jádra s protony a neutrony. V praktickém smyslu to otevírá fantastické perspektivy.

Bolotovova tabulka (na jejímž vytvoření se podílela i jeho žena a syn) se nyní nachází v Zelinského muzeu v Moskvě (vedle Mendělejevovy tabulky).

Bolotov provedl významný převrat v chemii. Tuto všem známou vědu nazval „chemií první generace“ a sám vyvinul „chemii druhé generace“. Místo obvyklé vody je jejím „prvním prvkem“ lithiová voda (Li_2O), která se v hlubinách planety tlačuje do křemíku. Běžné chemické prvky se ukazují být kyselinami, zásadami a solemi vznikajícími z reakcí za účasti iontů lithné vody, a jaderné přeměny prvků jsou ve své podstatě právě těmito procesy.“

Boris Vasiljevič má dnes na svém kontě 150 vynálezů s autorskými certifikáty: jejich zavedení přineslo 2 miliony rublů zisku. Další 350 vynálezů a 20 objevů je v procesu registrace. Jeho nejcennější nápady byly odmítnuty jako neuvěřitelné. Triliony se skrývají v deseti jím navržených vědecky náročných technologiích.

Bolotov má také ekologické nápady: rychlý a účinný způsob dekontaminace oblasti černobylské katastrofy, odstranění radionuklidů z lidského organismu, záchrana Kaspického a Aralského moře vybudováním plavebního kanálu přes hlavní kavkazský hřeben: vody Černého moře budou proudit kanálem a tunely do Kaspického moře, přinesou ze Středozemního moře teplou vodu bohatou na řasy, ohřejí celé severní pobřeží Černého moře a obohatí faunu o ryby, a chloridy, které se dostaly s vodou, přemění sirovočín na sulfáty a sulfidy, které pak bude možné sbírat v zálivu Kaspického moře Karabogazgale. Zvednuté vody Kaspického moře přes slaniska zvednou vody Aralu.

Vědec nechce nic dokazovat oficiální vědě a dává přednost spolupráci s praktiky – sovětskými a zahraničními podnikateli. Nabídky v hodnotě miliard dolarů na sebe nenechaly dlouho čekat (byly podepsány smlouvy v hodnotě 4,3 miliardy dolarů). Byla vyvinuta a prodána do Ameriky průmyslová výroba křemíkového diamantového prášku, byly provedeny zkoušky pěnových bazaltů...

V srpnu 1991 byl Boris Vasiljevič plně rehabilitován. Kandidoval na post prezidenta Ukrajiny, ale byl odmítnut, protože podle volební komise neovládal dostatečně ukrajinštinu (ve skutečnosti ovládá mnoho starověkých i moderních jazyků, včetně ukrajinštiny).

Bolotov je však přesvědčen, že jeho čas přijde.

Michail Belgorodský

SEZNÁMENÍ S LIDOVOU MEDICÍNOU

Stalo se to někdy v páté třídě. Tehdy jsem byl, jako všichni ostatní, velmi neposedné a rozpustilé dítě. Jednou se mě učitelka rozhodla potrestat: přistoupila ke mně, položila

moje ruce na kolena a řekla: „Takhle sedíš, zvedneš ruce, potrestám tě.“ Seděl jsem nehybně, držel ruce na kolenou a nic netušil. Po škole jsem přišel domů a matka si náhodou všimla vředů na mých kolenou. Pokusila se mě léčit všemožnými mastmi, protože předpokládala, že jsem si odřel kolena. Ale vředy se nehojily a nikdo nechápal, proč se objevily. Jednoho dne, když se učitelka rozhodla mě znovu potrestat a přinutila mě dát ruce na kolena, pocítil jsem, že z mých rukou vychází neuvěřitelné teplo a cítil jsem poměrně silné brnění. Když jsem zvedl ruce, bolest zmizela. S údivem jsem si pomyslel: „Proč moje vlastní dlaně způsobují tak prudkou bolest v nohou?“ Rozhodl jsem se vyzkoušet, zda bude mít stejný účinek na mého kamaráda, který seděl přede mnou. Vyčkal jsem na vhodný okamžik a přiložil ruku k Grishově krku. K mému překvapení okamžitě upadl na podlahu a ztratil vědomí. Všechny děti okamžitě začaly křičet, učitelka přiběhla a uviděla Grishu ležet s otevřenýma očima, zjevně ochrnutého. „Kdo to udělal?“ Někdo odpověděl, že viděl, jak jsem nejen přiložil ruku k jeho zátylku, ale také ho udeřil do hlavy. Ale protože dítě nemůže rukou způsobit ochrnutí člověka, musel jsem ho udeřit nějakým předmětem. Okamžitě začali hledat tento předmět, takřka hmotný důkaz. Potom mě odvedli k řediteli, který požadoval, abych ukázal předmět, kterým jsem ho údajně udeřil. Odmítl jsem a řekl, že jsem svého spolužáka neudeřil, ale pouze jsem mu položil ruku na zátylek. Náš ředitel se však jen smál a pak řekl: „Polož mi ruku na krk, co se stane?“ Položil jsem. On zvolal: „To je hypnóza!“ Od té doby si všichni mysleli, že ovládám hypnózu.

V obci, kde jsem se narodil, se rozkřiklo, že ovládám hypnózu a mohu pomáhat lidem s různými nemocemi. A skutečně ke mně začali chodit lidé se svými nemocemi. Přiložil jsem ruku k jejich zátylku a řekl v podstatě jednu větu: „Je vám dobře. Všechno je v pořádku.“ Mnozí mě prostě požádali, abych se jim podíval do očí. Díval jsem se a oni mě zastavovali slovy: „To stačí. Už je mi dobře.“ Měsíce ubíhaly. Lidé pokračovali v přicházení. V létě jsem se věnoval hypnóze u rybníka, kde se scházely děti i dospělí. Uváděl jsem je do hypnotického stavu a navozoval v nich pocit pohody. Ale jednou přijeli z Ulyanovska dva „zástupci“ a všechno to zakázali. Tak byly lekce hypnózy na mnoho let přerušeny. Ale zároveň jsem se snažil co nejdůkladněji studovat tento jev, četl jsem mnoho knih o hypnóze. Z nich jsem se dozvěděl, že nemám schopnost hypnózy, ale silné biopole, protože hypnóza je informační vliv. Postupně jsem začal studovat i jiné způsoby působení na člověka – nejen biopolem a hypnózou, ale i léčivými přípravky získanými z léčivých rostlin nebo hmyzu (včel, mravenců, lékařských vší, brouků, červů, hub a obecně buněk živočišného původu). Velkou pozornost jsem věnoval studiu enzymů, tj. produktů životní činnosti buněk rostlinného a živočišného původu, které jsou přirozené pro lidský organismus nebo rostliny. Vysvětlím to stručně. Enzymy rozumím produkty životní činnosti jednobuněčných organismů. Pod pojmem enzymy živočišného původu rozumím produkty životní činnosti kvasinkových bakterií nebo bakterií mléčné syrovátky. Enzymy na mléčných bakteriích se odedávna používaly k léčebným účelům. Například kravské mléko se pod vlivem těchto mléčných bakterií přeměňuje na tvarohovou, tekutou hmotu – syrovátku. Tyto syrovátkové bakterie měly při konzumaci velmi blahodárný léčivý účinek.

Ale syrovátka, která se dnes vyrábí z mléka, nemá takové léčivé účinky, ale naopak má na člověka tísnivý vliv. Když jsem začal tuto syrovátku studovat, pochopil jsem, že je to způsobeno tím, že zvířata dostávají neúplnou stravu (byliny, které jsou zpravidla jednotvárné). V důsledku toho mléko a poté i syrovátka ztrácejí své léčivé vlastnosti. Rozhodl jsem se tyto léčivé vlastnosti syrovátky obnovit. Jak se mi to podařilo? Pěstoval jsem mléčné a syrovátkové bakterie v prostředí, kde se vyskytuje léčivá rostlina. Pokud vezmeme mléčnou syrovátku, přidáme do ní cukr a bylinu (například vlašovičník, který je velmi jedovatý, protože obsahuje jedovaté alkaloidy), v tomto prostředí přežijí pouze silné bakterie. Právě ony se při rozmnožování stávají mimořádně léčivými. To je pochopitelné: v tak nepříznivém jedovatém prostředí přežijí pouze silné jedince mléčných

. Právě produkty jejich životní činnosti, tj. enzymy, mají jedinečné vlastnosti.

Jak to probíhá? Existují v zásadě standardní recepty... Některé z těchto receptů si podrobněji rozebereme. Analyzujeme enzymy vlašovičnicku jako produkt fermentace mléčných bakterií. Takže: odměříme tři litry mléčné syrovátky, jeden šálek cukru a jeden šálek sušeného nebo nasekaného čerstvého vlašovičnicku. Nejlepší je vzít stonky i listy. Kořeny však není vhodné používat, protože v nich je mnohem vyšší úroveň radiace. Bylinu vložíme do gázového sáčku a pomocí závaží (kamínku) ji ponoříme na dno třílitrové nádoby. Pokud se mléčná syrovátka při srážení přehřála a mléčné bakterie zahynuly, je třeba do získané mléčné syrovátky přidat trochu (asi lžičku) smetany. Smetana vždy obsahuje zdravé mléčné bakterie. Poté je třeba získaný vývar skladovat na teplém, tmavém místě. Sklenici uzavřete pouze několika vrstvami gázy, aby se v ní nevyskytovaly octomilky. Za dva týdny se vytvoří velmi silné mléčné bakterie. Produkty jejich činnosti mají schopnost obnovovat a čistit všechny povrchy, na které se dostanou. Název

„čistota“ se překládá jako rostlina, která pomáhá čistit tělo. A to nejen povrchy kůže, ale i jiné povrchy, které má člověk – oční, nosohltanové, ušní, plicní, vaginální prostory, gastrointestinální trakt.

Ukázalo se, že tyto enzymy mají tak silné stimulační vlastnosti, že již našly široké uplatnění v lidovém léčitelství. Pokud se získaný enzym (enzymy) užívá jeden až dva týdny po půl sklenici půl hodiny před jídlem, dochází k téměř úplné obnově epiteliálních povrchů žaludku i střev. Nerozpustné chloridy těžkých kovů, které uvízly v epiteliálních chloupkách gastrointestinálního traktu, se snadno vylučují z organismu enzymy vlašovičnicku. Lehčí kovy radionuklidů (například cesium, stroncium) díky žaludečním enzymům také nejsou vstřebávány do organismu kvůli tvorbě nerozpustných komplexů na bázi solí radionuklidů a žaludečních enzymů (pepsinů). Tato vlastnost je mimořádně důležitá pro obyvatele Ukrajiny a Běloruska, kteří byli vystaveni působení radionuklidů. Stačí udržovat normální koncentraci žaludečních enzymů a ochrana před vniknutím radionuklidů do organismu bude zajištěna, protože nerozpustné komplexy radionuklidů se v nejhorším případě zachytí v kolagenových chloupkách epitelu gastrointestinálního traktu.

OČISTA ORGANISMU

Mléčněkyselé bakterie jsou samy o sobě velmi citlivé na radionuklidy. Pokud se radionuklid dostane do jejich plazmy, buňka zahyne a usadí se na dně. Samotné fermentační prostředí není radioaktivní a po vysušení je úroveň jeho kontaminace radionuklidy obvykle o několik řádů nižší než úroveň kontaminace složek, z nichž se tvoří mléčná syrovátka. Například vlašovičnick, který roste na Ukrajině, má určitou úroveň radiace. Ale není o mnoho vyšší než úroveň radiace v ukrajinských potravinách. Zejména v chlebu, který je poměrně silně ozařený. Tato úroveň je oficiální medicínou považována za do jisté míry přijatelnou. Proto je možné konzumovat rostlinu, která byla vystavena radiaci, tím spíše, že nebereme samotnou rostlinu, ale produkty jejího kvašení – enzymy. A ty jsou již dostatečně vyčištěny (jejich úroveň radiace je dvakrát nižší než radiační vlastnosti samotné rostliny).

Podobné vlastnosti mají i jiné enzymy. Zejména enzymy, které vznikají v důsledku mléčného kvašení plodů kaštanu. Plody kaštanu se již dříve používaly k přípravě zvláště léčivých druhů piva.

Takže v zásadě je úroveň radiace těchto plodů zcela přijatelná. Navíc se fermentovaný produkt vytváří s velmi malým radiačním pozadím (stejně jako v případě použití vlašovičnicku, které je dvakrát nižší než přirozené pozadí).

Samotný fermentovaný produkt je mnohem jednodušší než enzymy z vlašovičníku, protože kaštan je méně jedovatý. Proto není nutné používat mléčnou syrovátku. Lze jej připravit z obyčejné vody. Stačí vzít tři litry vody, 10-30 plodů kaštanu zbavených slupky (která se také použije). Kaštany je třeba rozkrojit na polovinu, nikoli nakrájet na plátky, jinak bude nápoj velmi hořký. Poté přidejte jeden šálek cukru a pro kvašení nalijte do této nádoby půl šálku mléčné syrovátky, i když to není nutné. Místo syrovátky můžete použít smetanu nebo kvasnice vytvořené na bázi střevních bakterií dospělého lesního kance.

Během dvou týdnů proběhne kvašení, jehož výsledkem bude velmi chutný nápoj. Velmi rychle vylučuje radionuklidy z organismu, čímž ho posiluje. Tento nápoj také dodává organismu vápník, měď a kobalt, které se při zvýšené radiaci rychle ztrácejí. Přispívá také ke zvýšení množství jódu v organismu. Tak se připravuje toto zvláštní pivo (nápoj má podobnou chuť a dokonce pění). Měli byste vypít jednu až dvě sklenice denně, i když jej můžete konzumovat bez omezení. Po vyprchání enzymu (piva) můžete do sklenice znovu dolít vodu s odpovídající dávkou cukru (v poměru 1 sklenice cukru na 3 litry vody). Za den nebo dva se ferment opět vytvoří a má stejné léčivé vlastnosti. Jinými slovy, třílitrová sklenice vydrží několik měsíců bez výměny kaštanů, i když je v zásadě možné je pravidelně přidávat.

Enzym z kaštanů mohou pít nejen dospělí, ale i děti (starší jednoho roku). Zeptáte se, co dělat s kojenci, kteří jsou bohužel také vystaveni radiačnímu záření. Domnívám se, že děti do jednoho roku lze podporovat konzumací mléčných syrovátek bez použití léčivých rostlin. V každém případě je však nutné se poradit s pediatrem. I dětem ve věku jednoho měsíce doporučuji podávat syrovátku z mateřského mléka. Jak ji získat? Mateřské mléko se nechá zkysnout a přefiltruje se. Získanou syrovátkou lze dítě napájet, vyplachovat mu oči, pokud se mu kyselí, nebo nos. Ukazuje se, že mateřské mléko má úžasně baktericidní vlastnosti, díky nimž má ozdravný účinek. Matka by se neměla jen dobře stravovat – měla by konzumovat takové potraviny, aby měla více mléka. K tomuto účelu se odedávna používá rostlina řebříček (mléč, řebříček obecný). Připravuje se podle obvyklého receptu: jeden až dva šálky květů řebříčku se v gázovém sáčku pomocí závaží umístí na dno třílitrové nádoby s vodou a přidá se kvas – syrovátka nebo smetana. Kvas vzniká během 10–14 dnů. Měla by ho pít nastávající maminka nebo rodička, protože tento kvas má pozitivní vliv na tvorbu mléka. Tvorba mléka se však zlepšuje nejen díky kvasu z řebříčku, ale také díky čaji z této rostliny.

Dospěli jsme tedy k závěru, že vylučování radionuklidů z lidského organismu není snadná záležitost. Hned na úvod podotýkám, že lidský organismus nejlépe čistí enzym z břechťanu. Odstraňuje radionuklidy nejen z gastrointestinálního traktu, ale i z plic. Jakým způsobem? Prachové částice se vylučují pomocí inhalací s enzymem z břechťanu. K tomu je třeba mít dobře rozprašující inhalátor. Musíte 5–10 minut zhluboka dýchat. Pokud máte běžný rozprašovač, je třeba provést 10–15 hlubokých nádechů. Po několika dnech od těchto procedur budou z plic spolu s hlenem odcházet prachové částice, které obsahují radionuklidy.

Enzym celandinu lze použít jak u zdravých, tak u nemocných lidí. Kaštan ve formě piva může konzumovat téměř každý. A pro ty, kteří trpí kardiovaskulárními chorobami, jsme získali celý komplex enzymů z mléčných bakterií. Používají se však i jiné léčivé přípravky: adonis, žlutěnková rostlina (sviripa), strofanta, náprstník, konvalinka, hroznové víno, šalvěj atd. Recept: půl sklenice suché nebo čerstvé byliny na tři litry syrovátky a jednu sklenici cukru. Rostlinu ponořte na dno v gázovém sáčku a nechte kvasit v teple. Mléčné bakterie budou vytvářet již ne alkaloidní, ne glykosidní, a

aminokyselinovou strukturou. Proto má tento kvas mimořádné léčivé vlastnosti, které mají pozitivní vliv na kardiovaskulární systém. Je prospěšný i pro zdravé lidi. Obecně jsem zastáncem neléčebné léčby. Tento kvas je třeba pít půl sklenice půl hodiny před jídlem, protože zvyšuje chuť k jídlu. Mnoho pacientů po takových procedurách pocítí silnou úlevu.

Pokud vezmeme rostliny obsahující hořčinu: hořčici, vodní pepř, čekanku, japonskou safru, a stejným způsobem je necháme kvasit ve vodě nebo mléčné syrovátce, získáme enzymy, které budou mít blahodárný vliv na slinivku břišní. Stejným způsobem lze připravit enzym, který posiluje činnost jater. Je třeba jej připravovat s použitím dusíkatých rostlin z čeledi luštěnin – hrachu, bobů, fazolí, sóji, čočky, jetele, lupiny, vojtěšky. Tyto rostliny lze také kvasit a konzumovat ve formě kvasu.

PODOBNÉ LÉČÍ PODOBNÉ

Lidé si často stěžují na špatný zdravotní stav. Nikdo samozřejmě neříká, že je nemocný kvůli stronciu-90 nebo cesiu-155, ale říká, že se cítí špatně. Například ho bolí hlava, ale údaje na lékařských přístrojích jsou v normě. Lékaři v takových případech často poznamenávají, že pacient si zbytečně namlouvá, že je nemocný, protože není. Ale člověk se opravdu cítí špatně: má srdeční potíže, špatně spí, je úzkostný, má špatnou chuť k jídlu, všechny systémy organismu jsou nějak rozhozené. A nelze to vysvětlit konkrétní nemocí.

Právě tyto příznaky charakterizují nemoc z ozáření. Proč? Podle oficiálních údajů a lékařských závěrů je úroveň radiace poměrně nízká a je nepravděpodobné, že by mohla mít vliv na organismus. Ale to není pravda. Nízká úroveň radiace nic neznamená. Otázka zní: co je horší: vylít na člověka cisternu vody nebo mu kapky kapat na hlavu? Řeknete, že kapkami lze člověka zabít mnohem dříve. A budete mít pravdu. Takže „naše“ radiace má kapkový charakter. V důsledku toho je lidský organismus neustále ve stresovém stavu a je vystaven pomalému kapkovému silnému ozáření. Takové lidi je třeba a lze léčit. Navrhl jsem svou metodu léčby. Spočívá v klasické formulaci: podobné léčí podobné. Vysvětlím, co to znamená. Homeopatie má své počátky v dávných dobách. Již Avicena používal léčivé rostliny, které vyvolávaly ten či onen syndrom. Například květy jeřábu vyvolávají rýmu. A naopak, pokud kapete šťávu z těchto květů do nosu, rýma zmizí. Poté tuto metodu „podobné léčí podobné“ dobře rozvinul Paracelsus. Navrhl jedy k léčbě otrav a nyní je na tom založena metodika jejich léčby. Vědecky podloženou interpretaci této teorie získal německý vědec Hahnemann. Věda – podobné se léčí podobným – byla pojmenována homeopatií. Nyní je již známo mnoho nemocí, které se daří vyléčit.

Chtěl bych přidat příklady, které jsou známé všem. Všichni vědí, že kocovina se dobře léčí malými dávkami alkoholu. Pokud zahřejete místo popálení teplým předmětem, bolest se nejprve mírně zesílí v přijatelných mezích, ale poté, co předmět odstraníte, bolest rychle odezní. Nervové jevy se dobře odstraňují působením elektrických impulsů na mozek. V minulosti se tato metoda široce používala při léčbě neuróz, nespavosti a dalších poruch.

Další charakteristický případ: pracovníci hlučných dílen se doma necítí dobře, protože silné sluchové podněty tak ovlivnily jejich centrální nervový systém, že nemohou najít klid, dokud neposlechnou jazz. Jazzová hudba je sice také zvukovým podnětem, ale již slabým. Proto slabé úderné zvuky podle principu „podobné se léčí podobným“ zřejmě odstraňují napětí silných úderných zvuků továrních hal, které člověk předtím slyšel na svém pracovišti. Melodická a krásná jazzová hudba je léčivým prostředkem, který odstraňuje stresovou zátěž organismu. Je vhodné poznamenat, že Čechovův léčitel, který léčil zvuky trubky nemocné, nebyl daleko od pravdy a jeho metoda je zcela patentovatelná.

Je možné tímto způsobem odstranit syndrom radiačního ozáření? Vyvinul jsem metodu, která odstraňuje příznaky onemocnění způsobené radiací, tj. příznaky, které byly uvedeny výše, působením slabého gama záření na organismus. Jakým způsobem?

Vysvětlím to na nejjednodušším příkladu.

Kyjevské moře je již porostlé modrozelenými řasami, které vyzařují malé dávky gama kvant. Jejich úroveň kontaminace je však stále o dva řády nižší než přirozený pozadí. Pokud se nemocný člověk bude koupat v Kyjevském moři (20 minut 3-4krát denně) a absolvuje 10-15 takových procedur, vyléčí se z mnoha nemocí a zcela zmizí mnoho nepříjemných pocitů. Zároveň se zotaví i organismus, protože řasy mají malé pozadí záření. Stejně pozadí záření mají i výše popsané kvásky. V našem případě je léčebný účinek dosažen zavedením homeopatické dávky gama záření do organismu. Je zřejmé, že takové metody jsou nyní velmi důležité pro ozdravení populace vystavené silnému gama záření.

Zpočátku, kdy se ve vodě nacházelo velké množství radionuklidů, bylo samozřejmě nebezpečné se koupat. Nyní úroveň kontaminace klesla do takové míry, že nebezpečí je vyloučeno. Dnes je koupání ve vodních nádržích nejen bezpečné, ale i vhodné. V Dněpru není mnoho řas a silný léčebný účinek se neprojeví, protože voda je tekoucí. Ale v Kyjevském moři, zejména podél pobřeží, kde je mnoho řas, vznikly příznivé podmínky pro koupání (sám jsem se tam několikrát koupal). Pokud jde o srážky, pak v nich skutečně je radiace. Ale tyto radionuklidy se do organismu nedostávají, protože alfa částice stíní tekutiny a gama kvanta jsou prospěšná, léčivá. Proto je nyní koupání v Kyjevském moři zcela bezpečné.

ŽÍT VĚČNĚ – JE TO MOŽNÉ

V rukopise „Nesmrtelnost je skutečná“ jsem se pokusil odpovědět na otázku, zda je možné nebýt nemocný a nestárnout. Moje metoda umožňuje znovu se narodit, aniž byste zemřeli, to znamená obnovit celý organismus, aniž byste si všimli, jak se to všechno děje. Vše je založeno na přirozeném procesu života. Žijete svůj obvyklý život, pamatujete si vše, vaše životní historie je zcela uložena v paměti a vy si svého znovuzrození téměř nevšimnete... Znovuzrození je však v zásadě možné. Jak se to dělá? Budeme hovořit o zákonech vedoucích systémů. Kdysi jsem choval akvarijní rybičky a pozoroval, jak plavou v hejnech. Zajímalo mě, proč v hejnech? V biologii se tvrdilo, že hejnovost je instinkt. Ale instinkt je pojem, který nám nedává žádné vysvětlení. A tak jsem si položil otázku: co se stane, když toto hejno rozdělím na dvě poloviny? V akváriu je to velmi snadné. Ti, kdo tvrdili, že hejnovost je instinkt, říkali, že vzniknou dvě hejna vedená dvěma instinkty: hluboce se mýlili. Když jsem hejno ryb rozdělil na dvě části, všiml jsem si, že jedno hejno skutečně zůstalo hejnem a plavalo jako obvykle, jen v menším počtu. A druhé

se rozplavala do různých směrů. Navíc se některé ryby převrátily na břicho a lehce pohybovaly ploutvemi, jiné byly hlavou dolů. Jak jsem se brzy přesvědčil, druhá polovina hejna zcela ztratila orientaci v prostoru. Tyto ryby jsem chytil do samostatného košíku a zbývajících hejno jsem znovu rozdělil na dvě poloviny. Jev byl podobný jako předtím. Znovu jsem vylovil ryby, které ztratily orientaci, a přesadil je do zmíněného samostatného akvária (malého akvária). Opakovaně jsem hejno rozdělil, až jsem vybral rybu, která byla vůdcem celého hejna. Nazval jsem ji vůdcem. Vzhledem se příliš nelišila od ostatních ryb. Ale zřejmě měla nějakou zvláštní vlastnost, protože když jsem ji dal do zkumavky a ponořil do hejna, kde nebyl vůdce, okamžitě se kolem ní vytvořilo hejno. Zpočátku jsem nevěděl, jak vůdce objevily – zda očima, nebo nějakým jiným způsobem. Zavřel jsem zkumavku, ale hejno kolem vůdce zůstalo, tj. izolace vůdce od hejna se nepodařila. A to jsem vůdce umístil do zvukotěsné komory (termosky) a vytvořil kovové překážky. Vše bylo marné.

Tak jsem zjistil, že vůdce má zvláštní vyzařování, které jsem nazval biopolem. Myslím, že tento termín jsem zavedl já. Poprvé jsem studoval neelektromagnetický činitel magnetického

pole v prstencových magnetických jádrech jsem zjistil, že biopole není nic jiného než deformace prostředí magnetickými siločárami. Takové deformace lze snadno pozorovat v prstencových magnetech, které jsou magnetizovány podél prstence. Deformace prostoru magnetickými poli byla poprvé experimentálně potvrzena mnou a teprve v roce 1990 japonskými vědci. Navzdory mé prioritě (1961) se tento efekt v literatuře nazývá efektem Aeronova-Boma, ačkoli žádost o objev a použití biopole jsem podal v roce 1958.

Následně jsem zjistil, že biopole mají nejen vůdci, ale i ostatní jedinci, avšak v menší míře. Biopole je vlastní i jiným biologickým objektům, včetně buněčných struktur. V včelím roji je vůdcem zjevně královna. Pokud se každoročně v úlu nahradí královna mladší, bude roj, jak je známo, existovat nekonečně dlouho, i když se částečně změní. Při nahrazení matky, například ukrajinské rasy, matkou kavkazské rasy se rodina změní natolik, že se podstatně liší od původní. Celkově však struktura rodiny zůstane do jisté míry stejná. V tomto případě lze hovořit o nesmrtelnosti struktury včelí rodiny, i když jedinci v rodině jsou krátkověcí.

K zajištění nesmrtelnosti včelí rodiny stačí vyměnit matku přibližně za rok nebo dva, ale k zajištění nesmrtelnosti kolonie lidských buněk, tj. člověka, bude možné vyměnit vedoucí buňku každých 50–70 let. Při výměně hlavní vedoucí buňky se organismus samozřejmě přebuduje podle zákona zakotveného v chromozomech vedoucí buňky. Tímto způsobem lze dosáhnout úplné obnovy všech zastaralých buněk v organismu při zachování struktury lidského organismu. Při výměně vedoucí buňky samozřejmě člověk nepozná žádné podstatné změny, protože jeho paměť, zkušenosti a znalosti zůstanou zachovány, ale postupně se změní jeho návyky, sklony, zájmy, cíle a schopnosti. Jinými slovy, člověk s nahrazenou vedoucí buňkou bude žít životem ještě nenarozeného tvora, tj. oplodněného vajíčka (zygoty). Opakovaná výměna vedoucí buňky dává člověku možnost žít neomezeně dlouho. Jak vidíme, problém je velmi perspektivní a není tak složitý. V blízké budoucnosti lze očekávat jeho řešení.

Říká se, že smrt nastává, když je dosaženo kritického limitu nervových buněk, které jsou jedinými buňkami, které se neobnovují.

Problémem však je, že v biologii není správně definován pojem nervová buňka. Začnu tím, že nervové buňky mají velmi velké rozměry. Například slepičí vejce není buňka, ale celý organismus. A v tomto organismu probíhají všechny procesy obnovy, které jsou vlastní buněčné kolonii. Proto když říkáme, že se obnovují všechny buňky kromě nervových, je třeba si uvědomit, že nervové buňky nemění svůj vnější vzhled, ale jejich vnitřní struktura se zcela obnovuje. Do jisté míry chápu, jak dosáhnout úplné regenerace nervových buněk, ale na ostatních problémech je ještě třeba pracovat.

PĚT PRAVIDEL ZDRAVÍ

Teoreticky jsem dokázal, že 60, 100 a možná i 250 let není limit, pokud budete dodržovat kvintescenci. Těchto pět základů (kvintesece) nyní vyjmenuji, ale přesto bych rád upozornil na zvláštnosti vedoucích struktur. Jak již bylo zmíněno, vůdce je přítomen prakticky všude, a to i v buněčných strukturách. Od mikro do makrosvěta prostupuje vedení celou přírodou. Vedoucí buňka se nedělí. V systému vůdců existuje hierarchie: hlavní vůdce (generální), vůdce subsystému atd. Ztráta vůdce vede k rozpadu systému. Když včelí královna onemocní nebo zestárne, včelař ji nahradí mladou. V tomto případě se počet včel v roji obnoví a roj, tj. struktura, pokračuje v životě. V lidském organismu mnoho buněk žije krátkou dobu: od několika minut do několika měsíců (buňky žaludku a střev žijí asi tři minuty a neustále se obnovují), ale organismus jako struktura se nerozpadá, protože díky fungování vedoucí buňky nahrazují staré buňky nové.

Stárnoucí nebo nemocná vedoucí buňka není schopna včas zajistit obnovu potřebného množství mladých buněk. Proto organismus sám začíná onemocnět nebo stárnout. Jakákoli struktura, ať už se jedná o včelí roj nebo lidský organismus, bude žít věčně, pokud se včas vymění starý vůdce v systému.

Avšak i bez výměny vedoucí buňky je možné být zdravý a žít dostatečně dlouho. K tomu je třeba znát a dodržovat pět pravidel – kvintesence („quinta“ v latině – pět). Této otázce je věnována jedna z částí mé knihy „Nesmrtelnost je realita“, která po vydání této a některých dalších brožur bude publikována po částech v tisku. Kvintesence je účinná vždy a všude, v Černobyli i jinde. Nezáleží na tom, zda jste nemocní, ozáření, zda vám lékaři ublížili – kvintesence působí úspěšně vždy, stejně jako vždy působí Newtonův zákon gravitační přitažlivosti. Kvintesence umožňuje člověku udržovat své zdraví na potřebné úrovni. Jaká jsou tedy tato pět pravidel kvintesenci?

Pravidlo první – zvýšení počtu mladých buněk.

Organismus se skládá z funkčních buněk a pojivových tkání. Buňky se neustále dělí, vznikají nové a postupně stárnou. Před třiceti lety jsem sestrojil přístroj, který mi umožnil určit počet starých a mladých buněk na daném úseku kůže. K tomu se na testovaný úsek kůže nasměruje tenký paprsek světla, jehož spektrum se porovná se spektrem odraženého světla. Kromě toho byly části světla kvantovány podle času a bylo provedeno měření doby zpoždění částí světla. Jak bylo zjištěno po spektrálním a časovém výzkumu odraženého světla, mladé buňky byly energičtější a přístroj je snadno rozlišil. Staré buňky zadržovaly světlo po dlouhou dobu a odrážely světlo s podstatně změněným spektrem. Kromě toho se objevovaly čáry charakteristické pro cukr, kreatinin a další složky krve, které nejsou vlastní mladé pokožce. Podle intenzity odraženého světla a podle charakteristických vlastností spektra u člověka bylo přibližně stanoveno, že ve věku do jednoho roku staré buňky nepřesahují 1 %. V deseti letech se průměrný počet starých buněk pohybuje v rozmezí 7-10 %. V 50 letech stoupá na 40-50 %.

První pravidlo spočívá v tom, že je třeba zvýšit počet mladých buněk v poměru k počtu starých buněk. Účinným způsobem omlazení je odstranění (zničení, rozštěpení) starých buněk se sníženou životní funkcí, jejichž místo by měly zaujmout mladé buňky. Abychom pomohli organismu, je nutné vyvolat vylučování enzymů – pepsinů v žaludku. Za tímto účelem je třeba 30 minut po jídle, které již bylo částečně stráveno, vzít na špičku jazyka asi gram kuchyňské soli na několik minut a poté spolknout slanou slinu. Takové malé množství soli nemůže mít škodlivý účinek na organismus. Naopak, v tomto případě je takový postup mimořádně užitečný. Již staří Řekové doporučovali po jídle cucat v ústech zrnko soli (zatímco u nás tvrdí, že sůl je „bílá smrt“). Ukazuje se, že sůl reflexivně stimuluje vylučování žaludeční šťávy, která obsahuje všechny nezbytné prvky pro rozklad zastaralých buněk.

Žaludeční šťávy, které se dostanou do krve, štěpí prakticky nejen všechny staré buňky, ale i buňky poškozené (například nitráty, karcinogenními látkami, volnými radikály a různými jedy těžkých kovů a radionuklidů). Pepsinové látky v krvi rozpouštějí (rozkládají) také rakovinné buňky a buňky choroboplodných organismů. Nerozpouštějí pouze své vlastní mladé buňky.

Omlazení buněčných kolonií lze provádět mnoha způsoby. Již v dávné minulosti se k omlazení doporučovalo konzumovat rostliny z čeledi rozchodníkovitých nebo jiné rostliny, které stimulují vylučování žaludečních šťáv. Patří mezi ně zaječí kapusta, šťovík, jitrocel, kopr, fenykl, trojlístek, běžná kapusta, kopřiva, jetel, mořská kapusta, eleuterokok, zlatý kořen, citroník, levzeja saflorovitá, arálie mandžuská, ženšen atd., celkem asi 100 rostlin. Jak rostliny používat? Zde je několik doporučení.

1. 1 gram soli dejte na několik minut na jazyk a slané sliny spolkněte. Proceduru provádějte po každém jídle a také hodinu po jídle. Během dne můžete opakovat až 10krát. Můžete konzumovat solené i nakládané zeleniny a dokonce i ovoce. Solit (dosolovat) je třeba i melouny, melouny, tvaroh a máslo. Rostlinný olej je vhodné dočasně nekonzumovat.

2. Po jídle je dobré sníst jednu až dvě čajové lžičky mořské kapusty nebo malý kousek slaného sledě.

Boršč je lepší vařit z kysaného zelí s přidavkem kysané řepy, kysané mrkve, kysané cibule atd. Rostliny z čeledi rozchodníkovité je také lepší nakysat. K tomu je třeba naplnit třílitrovou sklenici rostlinou (například rozchodníkem), přidat čajovou lžičku kuchyňské soli a 0,5 g kvasnic a nechat několik dní kvasit. Poté lze konzumovat po jedné polévkové lžici během jídla. Uvedené recepty přispívají ke zvýšení množství pepsinových látek v krvi, což je velmi důležité pro omlazení a ozdravení.

Lékaři někdy předepisují pacientům příjem žaludeční šťávy zvířat (například psů, prasat, krav). Ale žaludeční šťávy těchto zvířat nejsou pro člověka vhodné. Nahrazuje je kyselina chlorovodíková. Stejně jako sůl přispívá ke zvýšení množství žaludečních šťáv a přirozeně i pepsinových látek v krvi. Zde je vhodné poznamenat, že konzumace kyseliny chlorovodíkové (přibližně od 0,1 do 0,3 %) přispívá k rychlému vstřebávání polypů v zažívacím traktu, hojení hemoroidů a podstatnému zlepšení zdraví celého zažívacího traktu.

K stimulaci žaludečních šťáv se také používají ostré koření a hořké látky: pepř, adjika, křen, ředkev, koriandr, kmín, skořice, máta atd.

Pravidlo druhé – přeměna škodlivých látek na soli.

V těle se hromadí velké množství solí nejen v ledvinách a močovém měchýři, ale také v pojivových tkáních a kostech. Obzvláště nebezpečné pro životní funkce jsou toxiny, které vznikají v důsledku oxidačních procesů. Ve skutečnosti jsou kyslíku vystaveny bez výjimky všechny buňky organismu a všechny části pojivových tkání. V souvislosti s tím jsou prospěšné oxidační procesy vždy doprovázeny škodlivými oxidačními procesy. Právě to vede k okyselení pojivových tkání.

Aby se organismus zbavil toxinů, které činí pojivové tkáně křehkými a při sebemenším nárazu dochází k krvácení, je nutné na toxiny působit kyselinami. Do organismu je nutné zavádět takové kyseliny, které by byly na jedné straně bezpečné pro organismus a na druhé straně schopné rozpouštět toxiny a přeměňovat je na soli. Takovými kyselinami se ukázaly být látky, které vznikají opět v důsledku činnosti mikroorganismů živočišného původu v kyselém prostředí. Kvasný proces těchto buněk v kyslíkovém prostředí vytváří kyseliny octové nebo enzymy, mezi nimiž může být i běžný ocet CH_3COOH . Je překvapivé, že kyslík na jedné straně vede k tvorbě toxinů a na druhé straně spouští kvasný proces, jehož produkty mohou tyto toxiny rozpouštět a přeměňovat je na soli.

S vědomím role kyselin vznikajících v důsledku kyslíkového kvašení buněk živočišného původu lze tedy doporučit kyseliny obsažené v nejrůznějších nakládaných druzích zeleniny a ovoce ve formě kyseliny askorbové, palmitové, nikotinové, stearinové, citronové, mléčné a dalších. Lze použít nejen nakládané okurky, rajčata, zelí, řepu, mrkev, cibuli, česnek, močené jablka, ale také šťávy, pivo, mnoho vín, včetně likérů, stejně jako portské víno, cahorské víno, cabernet, kvasnicová jídla, mléčné výrobky (tvaroh, sýr, bryndza, kefir, ryazhenka, acidofilní produkty, kumys). Samozřejmě, ovocné octy jsou také použitelné v boji proti toxinům. Je však třeba si uvědomit, že „jelen jí jelenčí mech a velbloud velbloudí trn“. Jinými slovy, každý lidský orgán je schopen využívat své kyseliny. Ovocné octy je vhodné používat s kyselým mlékem. K tomu se do sklenice s kyselým mlékem

přidáme lžičku (někdy lžíci) ovocného octa a lžičku medu. Ocet je třeba přidávat do čaje, kávy, polévek i vývarů.

Při konzumaci kyselých potravin, octů, kvásků a enzymů je vhodné nekonzumovat rostlinné oleje, které mají silné žlučopudné vlastnosti, což výrazně zpomaluje proces přeměny toxinů na soli.

Jídlo by v této době mělo být převážně masové nebo rybí. Lze však konzumovat i vejce, mléčné výrobky a houby. Mimochodem, hlavní jídla z masa nebo ryb je vhodné jíst jako první, aby nedošlo k oslabení účinku žaludečních enzymů. Tekutá jídla: polévky, boršče, vývary, okrošky je třeba jíst až po masových nebo rybích jídlech. Kvasnicové výrobky se hodí ke všem jídlům. Důležité je používat různé kvasnicové nápoje a výrobky. Kvasnice jsou totiž různé, přidávají se ze střev nejen ovcí, ale i jiných zvířat. Po čaji, kompotu a delikatesách je třeba vzít na jazyk až jeden gram kuchyňské soli (může být i několik zrn). To donutí žaludek vylučovat kyselé enzymy (pepsiny).

Soli, které vznikají při konzumaci kyselin, se částečně vylučují močí a částečně zůstávají v organismu. S vědomím této skutečnosti je nutné dbát na vylučování nerozpustných solí. To je předmětem třetí esence, tj. třetího pravidla.

Třetí pravidlo – vylučování solí.

Při analýze solí, které se tvoří v organismu, lze pozorovat, že jsou minerální a organické, zásadité a kyselé, rozpustné a nerozpustné ve vodě. Nás budou zajímat pouze soli, které se z organismu samy nevylučují. Pozorování ukazují, že se obvykle nerozpouštějí alkalické, minerální a mastné soli typu urátů, fosfátů a oxalátů.

K rozpuštění uvedených solí se používá princip: „Podobné se rozpouští podobným“. Například v petroleji se rozpouštějí všechny ropné produkty: vazelína, motorová nafta, vazelína, parafín a topný olej. V alkoholech se rozpouštějí všechny alkoholy: glycerin, sorbit a xylitol.

K rozpuštění alkalických solí je samozřejmě nutné do organismu zavést alkálie, které jsou bezpečné pro životní funkce. Takovými bezpečnými alkalickými látkami se ukázaly být výluhy některých rostlin a šťávy. Například čaj z kořenů slunečnice rozpouští mnoho solí v organismu. K tomu se od podzimu shromažďují tlusté části kořenů, odřezávají se chlupaté kořínky, umývají se a suší se obvyklým způsobem. Před použitím se kořen rozdrtí na malé kousky velikosti fazole a vaří se v smaltované konvici: na 3 litry vody přibližně 1 sklenice kořenů. Vaří se 1-2 minuty. Čaj je nutné vypít během 2-3 dnů. Poté se stejné kořeny znovu vaří, ale již pět minut ve stejném objemu vody, a také tento objem čaje se vypije během dvou až tří dnů. Poté se kořeny vaří potřetí ve stejném objemu vody, ale již 10-15 minut, a také se vypije během dvou až tří dnů. Po vypití první dávky čaje je třeba přistoupit k další a tak dále.

Čaj z kořenů slunečnice se pije ve velkých dávkách po dobu jednoho měsíce a dokonce i déle. Přitom se začnou vylučovat až po dvou týdnech a pokračují tak dlouho, dokud moč nebude průzračná jako voda a nebude se v ní usazovat suspenze solí. Pokud se pomocí usazování moči shromáždí všechny soli, u dospělého člověka to někdy může být až 2-3 kg. Při konzumaci čaje ze slunečnice samozřejmě nelze jíst pikantní jídla, silně slaná jídla (například sledě) a octy. Jídlo by mělo být příjemně slané, ale ne kyselé a převážně rostlinné.

Soli dobře rozpouštějí čaje ze sporýše, přesličky rolní, melounových slupek, dýňových stopek, medvědice lékařské a močálu bahenního.

K rozpuštění solí se používají také šťávy některých rostlin. Například šťáva z černé ředkve dobře rozpouští minerály v žlučovodech a žlučníku a další minerální soli, které se ukládají v cévách, ledvinové pánvi a močovém měchýři. K tomu existuje následující recept: vezměte 10 kg hlíz černé ředkve, zbavte je drobných kořínků, umyjte je a bez loupání slupky z nich připravte šťávu. Získáte asi 3 litry šťávy. Zbytek tvoří výlisky. Šťávu skladujte v lednici a výlisky smíchejte s

medem (v krajním případě s cukrem) – na 1 kg drti 300 g medu nebo 500 g cukru. Vše se skladuje v teple v nádobách pod tlakem, aby neplesnivělo.

Šťávu začněte pít po jedné čajové lžičce hodinu po jídle. Pokud nebudete pociťovat bolesti v játrech, můžete dávku postupně zvyšovat až na 0,5 sklenice. Je třeba si uvědomit, že šťáva z černé ředkve je silný žlučopudný produkt. Pokud žlučové cesty obsahují hodně soli (minerálů), je průchod žluči ztížen. A člověk pociťuje bolest v játrech. V tomto případě je třeba na oblast jater přiložit vodní láhev. Pokud je bolest snesitelná, je třeba v proceduře pokračovat. Obvykle je bolest cítit pouze na začátku procedury. Poté se vše normalizuje. Soli odcházejí nepozorovaně, ale účinek jejich vylučování je obrovský.

Při provádění takové léčby je nutné dodržovat spíše lehkou stravu, vyhýbat se ostrým a slaným pokrmům, ale pouze po dobu konzumace šťávy. Když šťáva dojde, je nutné jíst výlisky, které do té doby již zkysnou. Lisované zbytky se konzumují během jídla v množství 1–3 lžice. Taková léčba přispívá k posílení organismu, zejména plicní tkáně a celého kardiovaskulárního systému.

Soli se rozpouštějí také šťávami z jiných rostlin, například šťávou z kořenů petržele, křenu, listů podbělu, čekanky, tuřínu.

Soli se rozpouštějí také žlučí ptáků. Opravdu, již dávno bylo zjištěno, že například slepice klovou kamínky. Dělají to kvůli tvorbě skořápky vejce a kameny rozpouští žluč, která se u ptáků hromadí v játrech. Ukázalo se, že slepičí žluč skvěle rozpouští minerály nejen v žlučovodech, ale prakticky všude. Podobné vlastnosti má i kachní, husí a krůtí žluč. V praxi se žluč pod dohledem lékaře umisťuje do speciálních želatinových tobolek, které se obvykle používají pro hořké léky. Někdy se žluč používá také v chlebových kuličkách. K tomu se z měkké části chleba vytvoří malé kuličky o velikosti lesního ořechu a přidá se do nich několik kapek žluči. Během jedné procedury se spolknou dvě až pět takových kuliček. Provádí se to po jídle, po 30-50 minutách. Na jeden léčebný cyklus se spotřebuje 5–10 žlučníků, které se odeberou stejnému počtu slepic. Žluč se uchovává ve speciálních polyetylenových nádobách v chladničce.

Pamatujte, že maximální dávka žluči by neměla přesáhnout 20-50 kapek.

Pravidlo čtvrté – boj s choroboplodnými bakteriemi.

Boj s choroboplodnými bakteriemi je založen na principu párovosti. Není náhodou, že lidé a zvířata mají dvě oči, dvě uši, dvě plíce, dvě ledviny, dva mozky (dvě hemisféry), dvě ruce, dvě nohy, dva orgány pro trávení potravy (žaludek a dvanáctník), dva krevotvorné systémy (krevní a lymfatický) a tak dále. Princip párovosti zahrnuje celou biologii až na buněčnou úroveň. Tento princip tvrdí, že navzdory obrovskému množství různých buněk se od sebe liší charakterem své životní činnosti. Podle mého názoru mohou být buňky rostlinného a živočišného původu, zkráceně označované jako KRP a KŽP. První typ buněk existuje díky procesům fotosyntézy, zatímco druhý typ buněk díky procesům, které jsem nazval beta-syntézou. Podle mých pozorování patří jak fotosyntéza, tak beta-syntéza k jaderným procesům, ale s malými energetickými výměny (řádově zlomky MzB). Oba jevy syntézy jsou založeny na radiační schopnosti zahřátých těles. Je známo, že každé zahřáté těleso, a zejména plyny, vyzařují hlavně fotony a elektrony. Fotony jsou primárním zdrojem energie při fotosyntéze a elektrony při beta-syntéze. Fotosyntéza, tj. fotonukleární proces, se projevuje přeměnou dusíku (N₂) na kyslík a sacharidy. Přitom se do vnějšího prostředí uvolňuje kyslík a částečně energie ve formě elektronů.

Při beta syntéze elektrony působí na protoplazmu hemoglobinu, kde se dusík také zapojuje do jaderné reakce a uvolněný kyslík je využíván buněčným systémem k produkci aminokyselin, cukrů, bílkovin, tuků atd.

Při fotosyntéze se tvoří převážně zásadité látky, jako jsou alkaloidy, rostlinné tuky, cukry, bílkoviny a další látky, které mají převážně zásaditý charakter. Díky Slunci, které vyzařuje pouze dva účinné toky (fotony a elektrony), tak na Zemi vznikly pouze dva druhy života: a)

rostlinný život (flóra) a b) živočišný život (fauna). Rostlinný život je schopen žít v alkalickém prostředí, tj. v tom samém, které sám reprodukuje. Živočišný život naopak produkuje kyselé prostředí a je schopen žít přirozeně pouze v kyselém prostředí.

Když si uvědomíme, že život nejjednodušších jednobuněčných organismů je možný pouze ve dvou variantách, je logické si položit důležitou otázku: k jakému typu patří nemocný buněčný systém? Na tuto otázku není v současné době schopen odpovědět každý. Domnívám se, že všechny choroboplodné buňky pro buňky živočišného původu patří k buňkám rostlinného původu a všechny choroboplodné buňky pro buňky rostlinného původu patří k buňkám živočišného původu. Jinými slovy, člověk nebo zvíře mohou onemocnět pouze z rostlinných buněk. Rakovinné buňky jsou buňky rostlinného původu. Ale protože rostlinné buňky mohou existovat pouze v alkalickém prostředí, onemocnění jakéhokoli lidského orgánu je možné pouze při alkalizaci jeho prostředí. Stejně tak je možné onemocnění rostlin buňkami živočišného původu, ale pouze v případě, že prostředí rostlin bude oxidovat. Nyní je zřejmé, že při onemocnění nějakého orgánu u člověka dochází k typickému hnilobě a alkalizaci (rozklad mrtvol probíhá při alkalizaci). Takové prostředí je samozřejmě příznivé pro růst rostlinných buněk a rostlin obecně. Není náhodou, že Arabové mají přísloví:

„Pokud chceš, aby tvá zahrada voněla, zakopej pod každým stromem mrtvého psa.“ Opravdu, mrtvoly při rozkladu silně alkalizují kořenový systém rostlin, které při tom rostou a rodí ovoce nejlepším způsobem. Podobně jsou rozkládající se mrtvoly rostlin prospěšné pro zvířata a člověka. Je pravda, že shnilé rostliny nazýváme trochu zdvořileji: kyselé ovoce a zelenina. Nyní, když jsme si uvědomili význam kvašení rostlin, můžeme budovat systém výživy člověka a zvířat na vědeckých principech. Pokud víme, jaké kvašení je nezbytné pro ten či onen orgán, můžeme na něj účinně působit. Pro ozdravení sleziny se od pradávna krmili lidé nakládaným slezinníkem, dnes se tato rostlina nazývá oves. Ovesná mouka se pomocí kvasinek zpracovává a ve formě těsta se podává člověku při ztuhnutí v oblasti sleziny (těsně pod slinivkou břišní). K léčbě jater se fermentují hrách, fazole, sója, čočka, jetel, lupina, vojtěška a japonská safra. K tomu se vezme třílitrová nádoba s rostlinami (naplní se úplně), zalije se slaným nálevem a cukrem (1–3 lžíce cukru) a přidá se lžička smetany nebo 1 g kvasnic (divokých). Vše se nechá kvasit nejméně týden. Poté se produkt rozdrtí a konzumuje v syrovém stavu.

Tímto způsobem lze kvasit mnoho rostlin a používat je podle potřeby, ale i jako prevenci. Pokud bude organismus spolehlivě okysličen, neměly by se vyskytovat žádné choroboplodné procesy. Je však třeba dbát také na to, aby nedošlo k překyselení žaludku a narušení kyselo-alkalické rovnováhy organismu. V každém případě by mělo okysličení převládat nad alkalizací. V opačném případě může dojít k gastritidě. Proto v případě pálení žáhy je nutné vypít lžici octa (9%) na 0,5 sklenice vody nebo sody 3), která v reakci se žlučí působí jako kyselina, nikoli jako zásada. Pálení žáhy zmizí, pokud si dáte do úst trochu soli (asi gram). Sůl vyvolává vylučování kyselých enzymů (pepsiny + kyselina chlorovodíková), které také neutralizují působení žluči a zmírňují pálení žáhy. Pamatujte, že u člověka nedochází ke zvýšené kyselosti. U zdravého člověka je nejvyšší a činí přibližně pH 1,2.

Páté pravidlo – obnovení oslabených orgánů. Páté pravidlo je založeno na principu lhostejnosti.

Pokud se podíváme na oběžnou dráhu například Měsíce kolem Země, zjistíme, že tato oběžná dráha není pro jejich vzájemné působení rozhodující. Měsíc se skutečně může stabilně otáčet po jakékoli oběžné dráze, aniž by na něj měly vliv jiné oběžné dráhy. Jinými slovy, pro dvojici planet Měsíc-Země neexistuje přesně daná oběžná dráha, tj. jejich pohyb v prostoru lze považovat za lhostejný. Bez podrobnějšího zabývání se principem lhostejnosti lze stručně říci, že všechny prvky jakéhokoli systému mohou

nacházet v indiferentním stavu rovnováhy. To platí i pro biologické objekty. Pokud část buněčné tkáně ledvin z jakéhokoli důvodu odumře, již se neobnoví. Ledvina nebude schopna plnit svou funkci a organismus nebude chráněn před produkty buněčného rozpadu. Člověk při tom nadměrně potí, často má zvýšený tlak a bolí ho hlava. Organismus není schopen sám vyjít z kritického stavu, protože z hlediska přírody je to lhostejné. Lhostejný je pouze samotný člověk. Z toho vyplývá, že onemocnění organismu způsobené selháním ledvin lze vyléčit speciálními metodami, a samozřejmě ne léky, protože neexistují léky, které by byly schopné zvýšit produkci buněčných tkání v daném časovém období.

Autor vyvinul metody léčby nemocí spojených právě s poruchami posunu, tj. jevy principu lhostejnosti.

Při léčbě nachlazených ledvin, které ztratily část svých buněčných tkání, je nutné provést následující procedury. Hodinu před návštěvou parní lázně nebo finské sauny je nutné sníst 50–100 gramů vařených ledvin zvířete a 10–15 minut před vstupem do parní lázně je nutné vypít 0,5 až 1 sklenici potopudného kvásku. Pokud kůže špatně potí, je nutné ji omýt čajem z vřesu.

Potopný kvas. Na 3 litry vody potřebujete 1–2 sklenice malin (můžete použít i džem), 1 sklenici cukru a 1 čajovou lžičku smetany. Vše se nechá v teple kvasit s přístupem kyslíku po dobu 10–15 dnů.

Potní čaj. V sklenici vody vařte 1–3 minuty 1 lžící kořenů bahenní trávy nebo 2 lžice listů břízy. Můžete použít květy lípy nebo bezinky. Pamatujte, že při dobrém pocení kůže ledviny odpočívají a rychle zvyšují svůj buněčný objem, protože krev obsahuje dostatečné množství látek výživných pro ledviny. Při tomto postupu můžete použít březovou metlu, ale nesmíte použít sprchu nebo studený bazén, protože tím se zastaví pocení a může dojít k vstřebávání nečistot z pokožky.

Při léčbě cirhózy a nutnosti zvýšení buněčné hmoty jater pomocí lázně nebo parní lázně, stejně jako potních čajů, se dosahuje silného pocení. Poté kůže vstřebá vše, co se nachází na jejím povrchu. Pokud v tomto okamžiku potřete kůži mléčnou syrovátkou smíchanou s medem nebo rybím tukem (někdy stačí i očištěný sledě), vše se okamžitě vstřebá. Při takové léčbě si játra částečně odpočinou a tělo se živí již ne přes játra, ale přes kůži. Podobný postup umožňuje růst buněčné tkáně jater, ale léčba jater při cirhóze je poměrně složitá a je nutné ji provádět pod dohledem lékaře. V každém případě se postupy provádějí s povinným konzumováním malého množství vařených jater zvířete, aby bylo dostatek mikroelementů nezbytných pro játra. Po krmení organismu přes kůži je třeba ji omýt a otřít octem.

Při srdečních onemocněních (dušnosti nebo jiných příznacích) a také při obtížích při sportovních aktivitách lze doporučit následující procedury pro posílení srdce.

Hodinu před saunou nebo finskou saunou se sní 50–100 gramů vařeného zvířecího srdce. 15 minut před vstupem do sauny se pije srdeční kvas. Po parní proceduře je nutné provést masáž těla s cílem zlepšit prokrvení orgánů a končetin. Během masáže srdce částečně odpočívá, protože velkou zátěž při pohybu krve přebírá masér.

Srdcový kvas. K 3 litrům vody se přidá 1 sklenice rostliny žluťuchy šedé (trýzel šedý) nebo adonis (prýsec jarní), nebo konvalinky, nebo náprstníku, nebo strofantus (šípovník), nebo šalvěje plus 1 sklenice cukru, plus 1 čajová lžička smetany. Vše kvasí nejméně 2 týdny. Jednorázová dávka kvásku je 0,5 sklenice. Přítomnost mikroelementů, které pocházejí z konzumované porce zvířecího srdce, pomáhá rychlému růstu srdeční tkáně. Deset až dvacet podobných procedur výrazně zlepšuje srdeční činnost. Prakticky je možné dosáhnout toho, že poruchy srdeční činnosti budou zcela odstraněny bez ohledu na věk.

„Je však třeba pamatovat na to, že je nutné denně užívat 0,1 g prášku z byliny šedého žluťuchníku. Hořkost této rostliny stimuluje činnost slinivky břišní při tvorbě inzulínu, který, štěpením složitých tuků a cukrů, zajišťuje výživu srdce. Vyhybejte se užívání rostlinných tuků. Pamatujte, že rostlinné tuky se snadno oxidují a mění se v fermež. A fermež je jedem nejen pro ledviny a játra, ale i pro celý kardiovaskulární systém. Nezapomínejte, že fermež je dobrá k rozpouštění barev, ne však k výživě. Rybu je třeba smažit buď na přepuštěném dobře osoleném másle, anebo na sádle (nejlépe vepřovém).“

Plíce se regenerují takto. Hodinu před procedurou se sníst vařené plíce zvířete - 50-100 g. Poté se provádějí kyslíkové koupele s podvodní masáží. Po koupeli se vypije 1 sklenice kvasu. **Kvas.** 3 litry vody, plus 1 sklenice devětsilu nebo fialky třibarevné, nebo listů eukalyptu, nebo borové jehličí, plus 1 sklenice cukru, plus čajová lžička smetany. Vše kvasí v kyslíkovém prostředí nejméně 2 týdny.

K **léčbě zažívacího traktu**, a zejména žaludku, se používají výlisky ze zeleniny nebo ovoce. Výlisky získané lisováním šťávy mají záporný potenciál, který se udržuje několik týdnů, dokud výlisky neabsorbují ionizované prvky vzduchu. Čerstvé výlisky díky elektrickému potenciálu na úrovni 10–30 elektronvoltů jsou schopny vytáhnout ze stěn žaludku a dvanácterníku kovy (včetně radionuklidů a těžkých kovů). Jsou také schopny vytáhnout karcinogenní látky a volné radikály. Kromě toho lisované výlisky také sbírají zbytky tekutin v žaludku, které brání obnově stěn žaludku a samotného žaludku.

Procedury s výlisky jsou velmi jednoduché. Pokud člověk pociťuje, že mu studí nohy, měl by užívat výlisky v množství až 3 lžíce před jídlem jednou denně, dokud mu přestanou studit končetiny (ruce, nohy). Pokud člověk trpí pálením žáhy, je lepší jíst mrkvový šrot. Pokud má člověk zvýšený krevní tlak, je lepší užívat řepný šrot. Pokud člověk trpí plicními onemocněními, je vhodný šrot z černé ředkve. Ten je vhodný i při žlučových kamenech. Při léčbě žaludku a dvanácterníku je lepší nepít šťávy, nebo je pít osolené a pouze před spaním. Pokud se drtí špatně polyká, lze ji jíst se smetanou. Řepná drtí často potlačuje chuť k jídlu, což pomáhá rychle zhubnout, pokud nebudete žaludek přetěžovat nadměrným jídlem. Nemáte-li chuť k jídlu, nejzte nic, dokud se chuť k jídlu neobjeví. K odstranění zánětů v zažívacím traktu je nutné pít enzymy z vlašovičníku, o kterém jsme již hovořili.

Vím, co potřebujete

Jak zhubnout.

Jednoduše řečeno, je třeba pomocí řepných výlisků odstranit žaludeční šťávy ze žaludku (díky sorpci výlisky). Pokud výlisky pomáhají potlačit chuť k jídlu, snažte se nic nejíst, dokud se chuť k jídlu znovu neobjeví. Ale i tehdy je třeba postup s výlisky opakovat a snažit se snížit chuť k jídlu. Pokud se to nepodaří, můžete jíst. Tyto procedury umožňují zhubnout, ale otázka hubnutí je složitá a je třeba ji provádět pod dohledem ošetřujícího lékaře. Je také nutné vědět, že obezita je předdiabetický stav.

Jak se zbavit křečových žil a tromboflebitidy.

Připravte si octovou tinkturu. Vezměte 0,5 litru 9% octa, přidejte do něj 0,5 sklenice kořenů bahenní trávy a nechte 3-4 dny louhovat. Touto tinkturou potřete křečové oblasti těla. Pamatujte, že pro bakterie je naše kůže jako rybářská síť pro vodu. Proto je ochrana octem nezbytně nutná. Nesmíme však zapomínat, že je také nutné vnitřní užívání slaných rostlin, jako je mořská kapusta, podběl a měsíček lékařský. Pokud budete mořskou kapustu užívat 1–3krát denně po jídle po dobu 3–4 měsíců,

můžete zaznamenat výrazné zlepšení cév. Při tom je nutné zahřívát nohy vodní láhví. To je však přípustné při použití malého množství kyseliny chlorovodíkové (přibližně 1-3 lžice 2-5% roztoku) hodinu před procedurou. Kyselinu chlorovodíkovou lze nahradit žaludeční šťávou prasete.

K léčbě cév dobře pomáhají enzymy připravené z česneku, měsíčku a jehličí. Recepty na přípravu jsou standardní. Lze také použít čaj z mletého jehličí. K tomu se vezme 1 lžice prášku, zalije se 0,5 litrem vroucí vody a nechá se hodinu louhovat. Pije se bez omezení, ale ne méně než 0,5 sklenice.

Jak léčit osteochondrózu.

Je třeba postižená místa otírat octem, který byl naložen v bahenní rostlině, recept byl uveden výše. Při osteochondróze je nutné konzumovat listy matky a macochy se solí, stejně jako šťávu z černé ředkve. Do stravy je také třeba zařadit chrupavky (vařit rosol).

Jak kvasit fazole, oves.

Luštěniny se těžko zpracovávají. Kvasinky získané z bakterií ve střevech divočáka však dobře štěpí rostlinné bílkoviny luštěnin, včetně kukuřice. Všechny ostatní postupy jsou obvyklé.

Jak léčit zuby.

K léčbě zubů se obvykle používají dvě vodkové tinktury: 1) z calamus a 2) z propolisu. K tomu se vezme 0,5 litru vodky (40 %), přidá se do ní 0,5 sklenice kořenů calamus. Vše se nechá louhovat nejméně týden. Stejným způsobem se připravuje tinktura z propolisu. Na 0,5 litru vodky stejné síly přidáme 10–20 g jemně nastrouhaného propolisu. Necháme louhovat také asi týden. Tinkturey používáme současně. Vezmeme jednu lžici vodkové tinktury z křídlatky a lžičku tinktury z propolisu, smícháme a vypláchneme ústa. Bolavé zuby je třeba vyplachovat asi 1–3 minuty. Poté vyplivněte. Výplachy provádějte buď během bolesti (bez ohledu na to, jaké), nebo před spaním. Délka procedur je asi měsíc, i když všechny bolestivé pocity zmizí během prvního až třetího dne.

Pamatujte, že navrhované roztoky zajišťují pronikání propolisu a alkaloidů z calamus hluboko do bolavých zubů. Calamus znecitlivuje kořeny a propolis vyplňuje všechny mikrotřhliny. Zuby přestanou bolet úplně. Bylo zjištěno, že i zbývající kořeny, které se sotva držely dásní, se na nich upevňují a umožňují na ně tlačit při jídle bez pocitu bolesti, a rovně zlomené kořeny přestávají chátrat a během několika let znatelně dorůstají a stávají se funkčními zuby. K urychlení růstu zubů se užívá prášek připravený ze zubů, například prasete, v dávce do 0,1 g během jídla jednou denně.

Jak léčit onemocnění prsu, dělohy.

Otázka je velmi složitá. Ale ve všech případech si pamatujte tuto pravdu: pokud lékař tvrdí, že léčí pouze nemoc, ve skutečnosti neléčí nic. A pokud je zjištěno, že lékař vyléčil jednu nemoc, znamená to, že vyléčil celý organismus. Jinými slovy, je třeba léčit buď všechno, nebo nic. Pokud jde o položenou otázku, začněte s osvojením navrhované podstaty. Odstraňte existující příznaky (například studené nohy, nevolnost atd.), okysličte organismus jako celek, například řebříčkem, a teprve poté aplikujte obklady na prsa.

Obecná doporučení pro dělohu jsou stejná. Ale preventivně vždy používejte prostředky pro výplach: vodní výluhy z rostlin, jako je mateřídouška (oregano), řebříček, krvavec, měsíček. Vodní výluhy se připravují jako čaj (na 1 šálek vroucí vody se vezme 1 lžice). Nechají se louhovat asi hodinu. Poté se nálev osolí (jedna čajová lžička soli na sklenici nálevu). Doba sprchování je 5-10 minut.

Jak vyčistit obličej.

Obličej se pravidelně otírá šťávou z okurky, dobře osolenou, nebo přírodní žaludeční šťávou (lékárenskou), nebo šťávou z květů bahenní lilie. Lze použít také její rozemleté květy. K tomu se květy lilie rozemelejí v poměru 1 : 1 s cukrem nebo medem a uchovávají se v teple nejméně měsíc. Kvašená hmota se nanese na obličej přibližně na hodinu. Poté se smyje a obličej se otře ovocným octem (například hroznovým nebo jablečným). K čištění obličeje dobře pomáhají masky z dobře osoleného sádla. Sádlo se rychle vstřebává do organismu a sůl se poté smyje nezmýdlenou vodou.

Je třeba si uvědomit, že obličej se pokryje akné, uhry, furunkuly a vředy, když slinivka břišní produkuje málo inzulínu. Tukové látky se při malém množství inzulínu dostatečně nerozkládají. Opakuji, že pro snížení tvorby mazu na pokožce je třeba konzumovat hořké látky, tj. rostliny, které je obsahují (hořčice, pampeliška, pelyněk, vlaštovičník, řebříček, žloutenková, listy osiky atd.).

Jak léčit kýlu.

Nejprve je třeba zakoupit bandáž a dobře ji přizpůsobit. Poté je nutné odstranit soli a okysličovat organismus. Je třeba dělat obklady, například pečenou cibulí nebo na páře zahřátým hřibem. K tomu se cibule (hlávky) pečou v písku, poté (dokud jsou horké) se rozříznou na polovinu a plochou stranou se přiloží na místo prasknutí spojovacích šlach (tj. kýlu), nahoře se položí ještě vodní láhev. Elektrická láhev se zde nehodí kvůli odlišnému spektrálnímu složení. Stejným způsobem se láhev používá při aplikaci bahenního hřbetu.

Jak léčit psoriázu, ekzém, dermatózu.

Připomínám, že v každém případě je nutné zavést kvintescenci. Je třeba si uvědomit, že člověk pochází z mořských obyvatel. Nejprve byly ryby, pak delfini, pak mroži, pak medvědi (například bílí) a pak už člověk (něčím podobný rodu sakhalinských Ainu). Lidská kůže by tedy měla být pravidelně v kontaktu s mořskou vodou a získávat z ní řadu nezbytných látek, které se vyskytují výhradně v ní.

Kůži je třeba vyživovat látkami obsaženými v rybí kůži a šupinách. K tomu se šupiny mořských ryb omyjí, vysuší, rozemelejí na moučku a spolu s rybím tukem se nanášejí na kožní rány. Rybím tukem je však třeba otřít celé tělo hodinu před koupelí. Můžete také jednoduše potřít tělo soleným sleděm, který jste předtím zbavili kůže. Po umytí kůže mýdlem je nutné ji otřít stolním (lihovým) octem CH_3COOH . Rány ošetřete lihovým nálevem suché trávy vlaštovičníku (nejlépe kořenů vlaštovičníku) nebo čističe. K tomu se na 0,5 litru vezme 0,5 sklenice kořenů nebo stonků byliny vlaštovičníku. Nechá se několik dní louhovat. Po ošetření alkoholem se rány potírají rybím tukem nebo slaným sádlem odebraným pod kůží.

Pamatujte, že sůl je zde hlavním léčivým prvkem. Proto se po večerní sprše nebo koupeli snažte otřít celé tělo solí a nespachujte ji. Po zaschnutí sůl sama odpadne. Nebojte se solí otírat i obličej a vlasy. Sůl trochu štípe, ale jaké blaho zažije vaše tělo!

Jak se zbavit alergie.

Alergie je zpravidla způsobena nedostatkem chloridů v organismu. Proto se snažte do organismu dodávat více soli. Pokud se alergie projevuje v plicích, inhalujte silný solný roztok. Pokud se alergie projevuje na kůži, otírejte se po koupeli solí a nespachujte ji. Sama se pak odlupuje. Sůl se snažte používat třikrát až čtyřikrát denně po jídle a dokonce i mezi jídly.

Při alergii je nutné provádět procedury na posílení činnosti ledvin a odpovídajícího fungování nadledvin. V kůře nadledvin se skutečně produkují hormony, takové jako prednizolon, hydrokortizon, adrenalin. Pokud se produkuje

nedostatečné množství prednizolonů, může alergie vést k astmatu, lupénce, obliterující endarteritidě atd.

Jak léčit paralýzu.

Paralýza (paréza) se nejprve léčí podáním přírodních žaludečních šťáv do organismu, aby rozpustily organické tromby. Poté se podávají rozpouštědla typu kuřecí žluč, aby se rozpustily soli, které mohly být příčinou ucpání cév. Poté je nutné rozpustit minerální soli šťávami z listů mateřídoušky, černé ředkve a křenu. Poté začít stimulovat žaludeční pepsiny, aby se obnovily buněčné hmoty cév, tj. zavést kvintesence.

Jak snížit tlak.

Nejsprávnější způsob je vyvolat pocení kůže jejím potřením potopudnými čaji. K tomu se vezme jedna sklenice vroucí vody, která se nechá 10-15 minut louhovat s jednou lžící kořenů bahenní trávy. Poté se tím otře tělo. Čaj z bahenní trávy vyvolává silné pocení, což vede ke snížení tlaku. Potení lze vyvolat také konzumací potopudných čajů nebo potopudných kvasů. Tlak se snižuje také močopudnými přípravky. Nedoporučuji však používat vazodilatační prostředky, například hemiton, adelfan atd.

Krevní tlak snižuje konzumace řepných výlisků nebo například čaje z kukuřice. Je však třeba vědět, že krevní tlak stoupá z několika důvodů (kvůli onemocnění ledvin, poškození střevního epitelu, onemocnění cév). Proto je nutné nejprve odstranit příčiny, které vedou ke zvýšení krevního tlaku, a poté vrátit stav organismu do normálu.

Jak léčit cukrovku.

Pokud si všimnete, že začínáte trpět močovou inkontinencí, pociťujete prudkou hořkost v krku, pálení dlaní rukou a chodidel, oslabené pocení, zhoršené vidění, obvykle směrem k dalekozrakosti, je nutné navštívit endokrinologa a nechat si provést vyšetření na cukr. V případě přítomnosti cukru v krvi (někdy se objevuje i v moči) je nutné okamžitě začít s prováděním kvintesence a teprve poté zavést pět hlavních pravidel: hlad, chlad, hořkost, práce, kyselé prostředí. Jinými slovy, cukr se snižuje při hladovění, při ochlazení kůže (například v bazénu finské sauny), ale po ochlazení je nutné se znovu zahřát. Hořkost zesiluje činnost pankreatické kyseliny při produkci inzulínu. Práce pomáhá snižovat cukr v krvi díky jeho spalování svaly. Kyselé prostředí má příznivý vliv na štěpení cukrů a tuků inzulinem.

Jak léčit dnu.

Dna se dříve léčila kamčouhou trávou. Kamčuga znamená ve staré ruštině kámen, dlažební kostka. Dna je charakteristická přítomností kamenů v těle, tj. solí. Kamčouhou trávou se dříve nazývala mateřídouška. Je třeba konzumovat šťávu nebo rozemleté listy spolu se solí. Stačí vzít jednu lžici rozemleté byliny hodinu před jídlem jednou denně po dobu 2-3 měsíců. Současně je třeba na dnavé uzliny aplikovat obklady také ze směsi rozemleté byliny mateřídoušky a soli a místo zahřívát vodní láhví.

Jak léčit klouby.

Vše je třeba začít opět od základů. Bolesti však často zmírňuje potírání octem (9 %), který byl naložen v bahenní rostlině. Po okysličení organismu lze tělo zahřívát, zejména párou (lázně, sauny). Je vhodné konzumovat více mořské řasy, stejně jako slanou rybu a jakékoli jiné mořské živočichy. Nebojte se používat sůl ke všem jídlům, dosolte i melouny, jablka atd.

Jak léčit krátkozrakost.

Existuje řada rostlin, které stimulují ostrost zraku. Mezi ně patří například jestřábník (zlepšuje zrak). K tomuto účelu se připravuje čaj z této a dalších rostlin, jako je očánka, stonecrop, pryskyřník, vlašovičník, čekanka, kalgan (lapka přímá), všechny rostliny z čeledi arálovitých (arálie mandžuská, eleuterokok, zamani, citroník, levzeja saflorovitá, zlatý kořen, ženšen, stejně jako borůvka - listy, maralí kořen, Adamův kořen a další).

Recepty se připravují v každém případě individuálně a se souhlasem lékaře.

Jak léčit ledviny.

Viz pravidlo číslo pět, ale léčba musí být individuální. U onemocnění, jako je pyelonefritida nebo glomerulonefritida, lze v každém jednotlivém případě doporučit něco podle symptomů, které je nutné přísně vyhodnotit (například podle přítomnosti kreatininu, močoviny, bílkovin atd.).

Jak léčit hemoroidy.

Hemoroidy zmizí beze stopy, pokud před jídlem vypijete půl sklenice vody, do které přidáte 1-2 lžice 3-5% roztoku kyseliny chlorovodíkové. Můžete do konečníku vtírat staré slané vepřové sádlo smíchané s práškem z byliny vlašovičníku. Hemoroidy zmizí při pití čaje z pelyňku a také při konzumaci jitrocele se solí.

Jak léčit obezitu a jaký je vztah mezi obezitou a cukrovkou.

Je to složitá otázka, ale pokusím se na ni stručně odpovědět. Obezita vzniká z mnoha důvodů a oficiální medicína nedává žádné závažné doporučení kromě sportovních cvičení. Člověk při rozvoji obezity nepocítuje velké nepohodlí, a proto obvykle nechodí k lékaři. A pokud přijde pro pomoc, obvykle vyslechne doporučení typu: nejezte to, nejezte ono. V takových případech vždy říkám, že dieta je způsob, jak si uchovat nemoc až do stáří. Nadměrné cvičení je vhodné pro fyzicky pracující, ale ne pro duševně pracující. Je totiž známo, že ranní cvičení s vyšší zátěží unavuje organismus, což vede ke zvýšené toxikóze krve a oslabuje duševní činnost. Kromě toho ani dieta, ani jakékoli sportovní cvičení, které snižují obezitu, neodstraňují samotnou příčinu nemoci. Jiní nedrží dietu ani neprovozují sportovní cvičení, přesto mají štíhlou postavu.

Co je tedy nutné léčit při obezitě a existuje nějaký lék na obezitu?

Odborníci zatím dávají jednu odpověď: obezita se neléčí a neexistuje na ni žádný lék. Co na to řekne medicína druhého charakteristického směru, kde je obezita považována za onemocnění organismu?

Nemoci organismu začínají onemocněním, přesněji řečeno poruchou fungování gastrointestinálního traktu. Léčí se také především obnovením tohoto fungování. Jedním z možných defektů trávicího traktu je skutečně poškození bulbu duodena. Zde je třeba připomenout, že existují dva orgány pro trávení (štěpení) potravy: a) žaludek, b) duodenum.

V žaludku se potraviny štěpí (zpracovávají) kyselinami, mezi nimiž jsou kyselina chlorovodíková a enzymy pepsiny. Kyselina chlorovodíková a enzymy jsou v podstatě silné kyseliny, které jsou schopné štěpit bílkoviny živočišného původu na aminokyseliny. Ty jsou pak vstřebávány všemi orgány lidského těla. Dále se potraviny pomocí peristaltiky žaludku přesouvají do dvanácterníku. Zde jsou tyto produkty zpracovávány dalšími enzymy, které pocházejí z jater ve formě žluči a ze slinivky břišní ve formě trypsinů. Žluč i trypsin představují soubor mnoha silně zásaditých enzymů, které se mísí ve společném kanálu a vstupují přes

faterův papil do prostoru dvanáctníku. Směs těchto dvou enzymů je tak silná, že je schopná štěpit bílkoviny rostlinného původu na složité cukry. Ale prostředí žaludku s kyselými enzymy musí být přirozeně odděleno od prostředí alkalických enzymů dvanáctníku. V opačném případě dojde mezi kyselinami a zásadami k neutralizační reakci s tvorbou solí.

Je zřejmé, že kyselé prostředí žaludku musí být odděleno od působení zásaditého prostředí dvanáctníku. V organismu zvířat a člověka je oddělovacím orgánem pylorický sval dvanáctníku, který má střevní chlopňovou strukturu. Chlopňový systém je vyladěn s neuvěřitelně vysokou mírou spolehlivosti. Funguje pouze po úplném vyčerpání žaludečních šťáv, kdy kyselost žaludku klesne na 5-6 jednotek. Po vypuštění žluči a trypsiny do dvanáctníku se neutrální prostředí stane prudce alkalickým až na 10-12 jednotek. Když žluč a trypsiny ztratí svou sílu a prostředí bude místo silně zásadité prakticky neutrální (asi 7 jednotek), produkty rozkladu se nejprve dostanou do lačnicku a poté do tenkého střeva, kde proběhne proces vstřebávání.

Při poškození chlopně bulbu duodena začnou enzymy žaludku přicházet do styku s enzymy duodena, přičemž se tvoří soli. Při neutralizační reakci může dojít k výskytu nejméně šesti druhů solí: zásaditých, kyselých, minerálních, tukových, rozpustných a nerozpustných.

Jinými slovy, při poškození pyloru dvanáctníku se do organismu začne dostávat velké množství solí namísto produktů rozkladu. Výsledkem je, že místo toho, aby se organismus živil plnohodnotnými látkami, je zaplaven nejrůznějšími solemi. Část solí bude samozřejmě odstraněna, ale část z nich v organismu zůstane.

Organismus se v takové situaci ocitne na jedné straně přetížený solí a na druhé straně bude slábnout kvůli snížení příjmu produktů štěpení žaludečními enzymy a enzymy dvanáctníku. V takovém režimu fungování gastrointestinálního traktu dochází k hromadění tuků v organismu.

Obnovení normální funkce dvanáctníku je hlavním a nezbytným předpokladem pro boj s obezitou. Pokud jsou poruchy nevýznamné, nemusí být účinek obezity pozorován, i když se tuky tvoří. Kam se tedy tuky ztrácejí, když se soli stejně tvoří?

Připomeňme, co rozumíme pod pojmem alkohol. Nejjednodušším alkoholem je methylalkohol nebo ethylalkohol. Glycerin také patří mezi alkoholy, ale kvůli své relativní složitosti by mohl být zařazen i mezi cukry. Sorbity a xylity jsou také alkoholy, i když diabetici je nazývají cukry. V tomto ohledu nejsou daleko od pravdy, protože složité alkoholy a cukry jsou téměř totéž.

Tuk, který se hromadí v mezibuněčné tkáni, lze zařadit jak mezi složité alkoholy, tak mezi složité cukry. Pokud je to pravda, pak je možné odstranit tuky z těla zvýšením hladiny inzulínu v krvi. Inzulín, enzym slinivky břišní, skutečně štěpí složité cukry na malé molekulární struktury, které jsou schopné být vstřebány všemi orgány. Zkušenosti s podáváním dodatečného inzulínu do organismu ukazují, že tuk, stejně jako nadbytečný cukr, se výrazně snižuje. Ale podávání inzulínu do organismu není jednoduchá záležitost. O tom dobře vědí pacienti s cukrovkou. Co tedy dělat? Odpovědí může být moje následující pozorování, které bohužel není využíváno v každodenní praxi.

Potrava, která se dostane do úst, je okamžitě zpracována trypsiny slinných žláz a vstřebávána všemi orgány, které jsou připojeny k částem gastrointestinálního traktu. Vstřebávání užitečných živin provádějí slinné žlázy, štítná žláza a jednotlivé části srdce, které jsou připojeny k hlavní části žaludku. Slinivka břišní je svou hlavou připojena k dvanáctníku a přirozeně

se snaží vysávat látky, které potřebuje k produkci dvou pro organismus životně důležitých enzymů: trypsinu a inzulínu.

Zjistil jsem, že slinivka břišní dobře produkuje trypsinu a inzulín v případě, že v dvanáctníku jsou obsaženy hořké látky. Opravdu, pokud se s jídlem nebo čaji do dvanáctníku dostanou hořké látky z těchto rostlin: řebříček (mléčnice), hořčice (vodní pepř), pelyňku, hořčice, pampelišky, ostropestřce, japonské sofory, žlutence (svirpy) a dalších, výrazně se snižuje hladina cukru v krvi. A co je nejdůležitější – snižuje se obezita organismu.

Na základě svých bohatých zkušeností jsem zjistil, že konzumace i malých dávek žlutence (šedé) v množství do 0,1 g (třikrát denně syrová tráva s květy po dobu jednoho měsíce) snižuje obezitu organismu o 2-3 kg. Zároveň se výrazně zlepšuje funkce celého kardiovaskulárního systému, protože se zvyšuje pružnost cév, posiluje se srdeční tkáň, normalizuje se srdeční rytmus a prakticky úplně mizí arytmie a následky infarktů. Nezapomeňte přidávat hořčici žloutenkou i v tisícinách gramů. Suchá žloutenkou je také vhodná. Používejte ji bez obav z následků, ale předem se porad'te se svým lékařem.

Hořčice z řebříčku je obzvláště cenná v čajích. Nezapomeňte pít čaj z řebříčku (mléčnice). Je obzvláště užitečný pro ženy po porodu: odstraňuje obezitu. Hořčice je obecně zázrak. Měla by být součástí každodenní stravy. Pamatujte, že hořčice, pepř, křen, sůl a ocet na stole z vás udělají lidi, kteří až do hlubokého stáří nebudou vědět, co je to nemoc.

Pamatujte, že hořkost v jídle vás ochrání nejen před obezitou, ale také před cukrovkou a kardiovaskulárními chorobami. Hořkost však konzumujte po malých dávkách a nezneužívejte svých možností.

Četné publikace v tisku o použití léčivých rostlin mě znepokojují, protože bezmyšlenkovitě používání receptů může mít negativní vliv na organismus. Časté používání třezalky tečkované v čaji má skutečně negativní vliv na potenci lidí (zejména mužů). Pít čaje s velkým množstvím vlašovičnicku vede k otravě organismu a dysbakterií. Škodlivý účinek má také medvědice lékařská (medvědí uši). Pamatujte, že čaje z léčivých rostlin se pijí pouze v průběhu léčby, nikoli v běžném životě. Snažte se konzumovat pouze enzymy, protože různé octy vždy přispívají k odstranění obezity. I běžný stolní ocet (9 %), konzumovaný po jedné lžici s tekutými pokrmy (polévky, boršče), výrazně snižuje obezitu.

Chci ještě jednou upozornit, že hořké látky je pro organismus stejně nutné používat. Například hořké látky rostliny devětsilu mají velmi příznivý vliv na snížení obezity a zvyšují potenciál zdraví prakticky všech systémů organismu. Ne nadarmo se devětsilu v lidovém jazyce říká rostlina, která léčí devět systémů. Léčí osm systémů organismu a duši, která je považována za devátý systém. Nemohu nesouhlasit s obecně přijímaným názorem, ale devětsil by se měl přidávat do čajů v množství nejvýše 1 g na jeden šálek čaje. Čaj se obvykle pije před spaním, protože devětsil vyvolává určité pocení.

Stejně úžasnou rostlinou je i horeč (tatárník). Kořeny horeče, stejně jako kořeny devětsilu, obsahují mnoho hořčiny, která příznivě snižuje obezitu díky stimulaci vylučování inzulínu slinivkou břišní. Horeč se přidává do čajů také v množství maximálně 1 g na šálek čaje. Kohoutek lze jednoduše žvýkat v malých kouscích, přibližně 0,1 g, protože je velmi hořký. Kohoutek se používá také ve formě tinktur na vodce nebo octu. Tinktura z kohoutku smíchaná s tinkturou z propolisu se používá při léčbě zubů.

Podobné vlastnosti mají: živočich, libeček, heřmánek (lékárenský), měsíček, jestřábník a další.

Pamatujte, že „sladké“ onemocnění (cukrovka) se předchází hořkostí. Nebojte se hořkých rostlin, v malém množství jsou pro organismus nezbytné.

Vždy však mějte na paměti, že léčba je složitá záležitost a musí být prováděna individuálně v každém konkrétním případě a pod dohledem lékaře.

Jsem přesvědčen, že dodržování všech rad vám prospěje a ochrání vás před nežádoucími důsledky nesprávného životního stylu. Přeji vám pevné zdraví po tolik let, kolik si budete přát.

ZDRAVÍ ČLOVĚKA A SPOLEČNOSTI

STÁT – TAKÉ BIOLOGICKÝ MODEL

Zdraví člověka nezávisí pouze na zdravém stavu jeho fyzického těla. Je také určováno prostředím, ve kterém žije: přírodou a společností. Budeme hovořit o ozdravení společnosti.

Společenství lidí si můžeme představit jako organismus a směle přenést naše znalosti o něm na stát, stejně jako přenášíme znalosti o buňkách na organismus.

Jelikož buňky našich orgánů a samotného těla patří k buňkám živočišného původu, nese i naše tělo všechny znaky buněk živočišného původu. To znamená, že biologické prostředí státu musí být v souladu s biologickou podstatou těch, kteří v něm žijí. Zatímco v organismu člověka a zvířete pozorujeme úplnou kompatibilitu existence všech buněk, v našich státech taková kompatibilita nejen pro svět zvířat a rostlin, ale i pro samotného člověka prostě neexistuje.

Každá buňka každého organismu (zvířete nebo člověka) se vždy snaží posílit životaschopnost celého organismu. Stejně tak se všechny organismy starají o blaho svých buněk. Jinými slovy, všichni obyvatelé organismu jsou zapojeni do systému zpětné vazby: nervový systém signalizuje poškození buněk a organismus je chrání. Zkuste si píchnout jehlou do kůže a pocítíte bodnutí. Jak ale společnost reaguje na násilí vůči svým občanům? Prakticky nijak, protože neexistuje zpětná vazba.

Člověk se snaží vytvořit společenství podle svého obrazu a podoby. Zájmy jednoho člověka se často neshodují se zájmy ostatních, proto harmonické společenství nemůže vybudovat jeden člověk. To mohou udělat pouze všichni spoluobčané. Ale život je paradoxní a často v sociálním aspektu začíná elementárními chybami, elementární neznalostí zákonů přírody. Podívejme se na sebe zvenčí, tedy očima pozorovatele, který rozumí a zná tyto zákony jako tabulku násobení. Podívejme se na rozpory mezi lidmi a národy a pokusme se ukázat alespoň orientační cesty k ozdravení společnosti.

Z posouzení fungování lidského organismu je zřejmé, že blahobyt člověka je určen blahobytem a zdravím všech jeho orgánů a buněk. Proto „politika“ člověka spočívá v maximálním uspokojení potřeb všech orgánů a buněk bez výjimky. V důsledku toho musí být blahobyt společnosti a státu jednoznačně určen maximálním uspokojením všech biologických bytostí dané společnosti bez výjimky.

Na úrovni přírody vidíme, že každý organismus okamžitě reaguje na neblahý stav (bolest) své buňky (orgánu) a snaží se všemi dostupnými prostředky vyrovnat rovnováhu, uzdravit buňku (orgán). To je možné díky systému přímých a zpětných vazeb (nervovému systému).

Zdůrazňujeme hlavní faktor, který určuje životaschopnost státu – je nezbytná taková ochrana každého člověka, která plně zajistí jeho přežití a blahobyt. Toho lze dosáhnout pouze pomocí zákonů (mluvíme o normálně fungující právní společnosti, které by mělo být vytvořeno v každé republice).

Například obyvatelé Ukrajiny zatím nemají peníze, aby se ochránili před radiací z černobylské jaderné elektrárny, nemají půdu, na které by mohli hospodařit, nemají zákony, které by chránily člověka politicky a ekonomicky.

Právní ochrana zaručuje každému občanovi úplnou nedotknutelnost jak jeho samotného, tak i jeho obydlí. Musí mít stejný status nedotknutelnosti, jaký mají občané cizích států.

To je jedna strana mince. Druhá, neméně důležitá, je ekonomická ochrana každého člena společnosti. Nezbytnou součástí takové ochrany je zákon o sebeobraně: každý obyvatel země musí mít právo chránit svůj majetek před kýmkoli všemi dostupnými prostředky.

Jakmile bude přijat zákon o právní ochraně občanů a jejich majetku na úrovni zahraničních diplomatů, lidé ztratí chuť opouštět svou vlast, rozdělovat se na státy podle národnostních a rodinných znaků, protože v takovém případě nebudou mít žádné omezení pro svou činnost a každá rodina bude jako nezávislý stát.

Schválení zákona o právní a ekonomické ochraně občanů je nesmírně důležité nejen ze sociálně-ekonomického hlediska, ale i z hlediska prevence, pokud uvažujeme o možných extrémních situacích (přírodních katastrofách a pohromách), kdy je nutná pomoc sousedních států.

OCHRANA NÁRODŮ A ETNICKÝCH SKUPIN

Již Aristoteles říkal, že národnost, stejně jako rasa, se vyznačuje jednotou, společnými zájmy rodin různých ras.

V současné době žije v bývalém SSSR více než tisíc národností (etnografové rozlišují řádově více). Je zřejmé, že poskytovat jakékoli privilegia národnostem by bylo chybné, už jen proto, že národností nelze od sebe oddělit, stejně jako nelze rozdělit vodu přítoků řeky.

Historici a etnografové pod pojmem „národnost“ rozumějí soužití příbuzných rodin. Rodiny přitom nemusí nutně sestávat pouze z kozáků nebo Ukrajinců, protože v rodinách vždy byli, jsou a budou lidé všech národností. V průběhu evoluce došlo k takovým národnostním změnám, že čistokrevní Árijci, Arméni, Gruzínci, Ukrajinci a Rusové prakticky neexistují. Státem lze tedy rozumět takovou strukturu společenství rodin, ve které by žádná národnost neměla mít žádné privilegia, bez ohledu na jejich jazyk. Z toho vyplývá, že v žádném státě není možné zavést jeden jazyk jako státní. Pokud budou podniknuty pokusy přimět všechny rodinné skupiny, aby komunikovaly v jednom jazyce, povedou pouze k ještě většímu rozdělení lidí, rodinné nevraživosti, nenávisti a možným vojenským konfliktům.

Je třeba zachovat autonomii států, samozřejmě na pevném ústavním základě, s přihlédnutím k právům každé rodiny.

Parlamenty nově vytvořených států musí zajistit právní záruky pro obyvatelstvo a skutečné existenci státního statusu národního jazyka. Vycházejíc z konkrétních podmínek, by úřední jednání mělo být vedeno v jazyce, kterým se většina obyvatelstva rozhodla komunikovat. Zároveň je třeba určit status občana a vypracovat zákony, které ukončí nekontrolovanou imigraci a expanzi národnostních skupin.

Je známo, že při vzniku Sovětského svazu vlády tehdy suverénních států, které se připojily k Rusku, se nevzdaly svého práva být samostatnými státy.

Nyní, po vystoupení Ukrajiny ze Svazu, vznikla konfliktní situace s Krymem. Rusové chtějí Krym připojit k sobě, zatímco Ukrajina se domnívá, že Krym by měl zůstat u ní. Stejně rozpory existují i při rozdělení armády a loďstva. Z hlediska zdravého rozumu obou států jsou tyto rozpory neřešitelné jak z národního, tak z historického hlediska. Ani prezident Ukrajiny, ani prezident Ruska nejsou schopni vyřešit vzniklé rozpory, protože dosud nebyl schválen zákon o právní ochraně občanů bývalého SSSR na úrovni ochrany cizích státních příslušníků.

Každý obyvatel může přesně určit své pozemkové vlastnictví, stejně jako každý majitel zná hranice své zahrady, a je mu zcela lhostejné, kde prochází hranice mezi Ruskem a Ukrajinou, protože mezi rodinami Rusů, Ukrajinců a lidí jiných národností neexistují a nemohou existovat žádné konflikty. Stejně tak používají ruské rubly, ukrajinské kupóny, americké dolary atd., protože každá rodina v mnohonárodnostním státě by měla mít jako cizí státní příslušník právo používat všechny druhy měn a cenných papírů.

Při formování nových státních struktur je třeba pečlivě zvážit otázku: jaké by měly být jejich vztahy s ruským státem? Odpověď může být jediná: státy by měly být s Ruskem vždy přáteli a nikdy nepřáteli, přičemž si zachovají nezávislost ve všech svých činnostech.

ZABEZPEČENÍ NEZÁVISLOSTI STÁTU

Vycházíme-li ze současné politické, sociální a ekonomické situace již vytvořených států, musíme vyřešit základní otázky ústavní reformy na základě jejich uznání jako suverénních států, volby prezidentů a jejich zástupců s plnými pravomocemi (výběr kadrů, včetně ministrů, státních zástupců atd.).

Musí být zvolen prezident s dostatečnou legislativní a výkonnou mocí, Nejvyšší rada, která skutečně odráží biologické a sociální zájmy lidu, pak bude možné hovořit o vytvoření životaschopného státu, v takovém státě musí být vypracovány příslušné zákony, včetně zákonů o občanství, hranicích, celních přechodech, armádě, ministerstvu vnitra, KGB, prokuratuře, o půdě, bankách, penězích atd.

Nové země se musí zcela osvobodit od ekonomického diktátu jakéhokoli jiného státu. Musí existovat vlastní rozhodnutí o politických a sociálních strukturách, jakož i o privatizaci půdy, výrobních prostředků a základních principech přechodu k tržní ekonomice; rovněž je třeba provést opatření k odpartizňování orgánů činných v trestním řízení, reorganizovat systém vzdělávání, kultury a zdravotnictví.

Realizace takového plánu je možná pouze za předpokladu skutečné nezávislosti, která vyžaduje komplexní přípravu.

Pokud mluvíme o státu jako o živém biologickém objektu, pak se skládá z životně důležitých orgánů. Podle pojmu

Pravdy a jejich principům určíme umístění orgánů a trasy zásobování zdroji.

Naše stát bych nazval starým jménem „Kyjevská Rus“. Kyjevská Rus představuje biologicky živé tělo. Poté v tomto organismu určíme takzvané srdce (podle principu párovosti by v ideálním organismu měla být dvě srdce). Vytvoří se dva krevotvorné systémy, tj. dva systémy energetického zásobování, čímž se rozumí systém dodávek všech druhů paliv. Jako nervový systém by se měl používat systém počítačů a komunikace, včetně zpětné vazby, aby všechny signály od členů společnosti byly přijímány okamžitě; zatímco ve státech není cítit bolest nebo jakékoli utlačování člověka, a přirozeně, na takové signály není žádná reakce.

Navrhl bych nezbytnou restrukturalizaci, při které by byly odstraněny škodlivé a zbytečné struktury. Společnost je třeba léčit, protože trpí mnoha nemocemi. Jak ji léčit? Kde začít?

Všechny nemoci člověka začínají s žaludeční a střevní traktu, a stav je udržováno posilováním páteře a zajištěním její maximální pohyblivosti.

Nemoci státu začínají poškozením ekonomických struktur, a proto je zdraví společnosti musí udržovat posilováním měny a zajištěním její maximální pohyblivosti.

Státní struktury v současné fázi vývoje slovanských a jiných národů by se měly vzdát nadřazenosti politických motivů ve vývoji společnosti a zaměřit své síly na oživení ekonomiky.

POSÍLENÍ EKONOMIKY

Nejdůležitějším úkolem nově vytvořených států je obnovení zlatých rezerv obyvatelstva, které jako jediné je schopno je uchovat. Svěřit zlaté rezervy nějaké vládě je zbytečné. Zkušenosti předchozích generací ukázaly, že vlády, ať už se jeví jakkoli dobré, nutně vymyslí něco, co způsobí, že obyvatelstvo se opět ocitne bez peněz, bez zlata a bez jakéhokoli jiného cenného produktu, který by zaručoval jeho blahobyt.

Zamysleme se nad jednou z nejdůležitějších otázek ekonomiky: odkud se berou peníze?

Kdyby takzvané autority v ekonomice znaly jeden princip Pravdy – princip příčiny a následku, pak by marxistická formule „peníze – zboží – peníze – zboží“ byla zapsána a interpretována jinak: „zboží – peníze – zboží – peníze“. **Hnací silou ekonomiky je zboží, nikoli peníze.** Ve skutečnosti lidé v každé době vytvářeli zboží a vyměňovali ho za jiné, protože výrobci peníze nepotřebují. Potřebují je pouze paraziti nebo zprostředkovatelé, kteří „spojují“ zboží podobně jako cement ve stavebnictví. Nahrazení skutečného zboží zbožím, které nemá žádnou hodnotu, tj. skutečnými penězi (drahé kovy, diamanty atd.) papírovými, narušuje princip přičinnosti, protože cena papírových bankovek není srovnatelná s cenou zboží. Peníze v této rovnici zůstávají zbožím. Takový závod se sám pohání, protože pravidlo „Peníze vydělávají peníze“ zůstává platné na všech úrovních ekonomického procesu. Všechny operace s penězi jsou nesrovnatelně lehčí a jednodušší než skutečná výroba zboží, což zase podporuje rozmnožování peněz.

Když byly peníze ve formě zboží (drahé kovy a kameny), tvořily pouze vrstvu mezi zbožím (jako cement mezi cihlami). Nyní se peníze staly zbožím (tj. papírem, ze kterého jsou vyrobeny), a skutečné zboží se proměnilo v cement.

Závod o hromadění peněz nelze zastavit, aniž by byly zrušeny. Ale kdo je toho schopen? Je jasné, že zatím nikdo. A kde vzít ekvivalent peněz – zlato a podobné věci? Řešení přesto existuje: stačí jen určit místo peněz ve společnosti. Pro zlato a drahé kameny není možné určit místo ve společnosti, protože se etablovaly v průběhu staletí. Papírové peníze jsou určeny k plnění konkrétních cílů. **Podle mého názoru by měly existovat několik druhů peněz: měnové a účelové** (tržní, například peníze trhu práce, peníze trhu zboží, peníze trhu peněz, peníze trhu cenných papírů, peníze nových technologií atd.

To umožní chránit takové skupiny lidí, jako jsou důchodci, učitelé a studenti, lékaři a pacienti atd. Peníze nelze srovnávat, například důchod nebo plat nelze srovnávat s penězi ze stavebního průmyslu, jejichž úroky snižují všechny důchodové úspory na nulu. **Důchody, platy a některé dávky a odměny by měly být pouze měnové, vždy směnitelné za zlato nebo drahé kovy.** V opačném případě obrovské úspory bývalých stranických struktur ještě více ochudí chudé a obohatí bohaté.

První kroky k ozdravení společnosti spočívají v privatizaci výrobních prostředků, staveb a pozemků. Přitom je třeba vždy mít na paměti, že oživení ekonomiky státu není možné dosáhnout zvýšením cen, ale zvýšením množství zboží, protože ceny zboží jsou důsledkem jeho množství a kvality. Privatizace a úplná svoboda soukromého podnikání jako primární příčiny musí být na prvním místě. Přirozeně musí být zrušeny všechny zákazy všech druhů tržní činnosti: 1. Trh práce; 2. Trh zboží; 3. Trh peněz; 4. Trh cenných papírů; 5. Trh duševního vlastnictví a umění; bez toho není tržní ekonomika možná. Pokud člověku nedáme právo disponovat produktem své práce, tj. svou vlastní měnou (práce, znalosti, talent, tvořivost atd.), stát nebude mít svou měnu, a tudíž nebude vyléčen. Zatím musíme konstatovat, že společnost se neléčí.

Volné trhy musí být skutečně volné, nesmí existovat žádné hranice ani celní stanice. Nejvyšší rada musí vystupovat jako regulátor tržních ekonomických vztahů s civilizovanými zeměmi světa.

Tržní ekonomika by se měla opírat pouze o soukromý sektor a otevřený mezinárodní obchod. Přitom je nutné urychlit proces privatizace především na venkově. Zákon o půdě je třeba propojit se statusem občana země tak, aby mohla být půda převedena do soukromého vlastnictví venkovského obyvatelstva a aby se mohly rozvíjet zemědělské podniky. Kroky k uvolnění cen jsou namířeny proti biologii člověka. povedou k dalšímu zbídačení obyvatelstva.

V zákoně o privatizaci je třeba zakotvit jedno velmi důležité pravidlo: „každý člověk musí být vlastníkem produktu své vlastní práce, bez ohledu na to, zda se jedná o práci fyzickou nebo duševní. Každá rodina přitom podléhá pouze jedné dani, která by neměla být příliš vysoká, aby struktura nepřestala existovat.

Zvýšení ekonomické síly státu je možné za účasti členů společnosti – hlavních tvůrců hodnot a jejich spotřebitelů. Velký počet bohatých rodin by měl sloužit jako příklad pro ostatní.

Dalším krokem k oživení ekonomiky státu je modernizace továren a závodů, aby se dostaly na špičkovou úroveň. Na Ukrajině je asi 130 tisíc relativně velkých podniků. Jsou zcela nevyhovující, stroje jsou morálně zastaralé a potřebují radikální modernizaci. Skromné odhady ukazují, že k tomu, aby se průmysl Ukrajiny dostal na úroveň různých států, jako jsou Německo, Japonsko nebo Francie, je zapotřebí asi jeden bilion zlatých karbovanců*.

* V cenách roku 1991 (pozn. red.).

Co tedy mají dělat vlády států bývalého Sovětského svazu? Odpověď je jediná: prodávat produkty intelektuální práce – vědecky náročné technologie a globální informační prostředky.

Pokud budou zaváděny vědecky náročné technologie západních nebo východních zemí, stát ztratí zahraniční trhy, protože tam jsou tyto technologie již zavedeny a trhy jsou nasycené. **Proto může být řeč pouze o technologiích vyvinutých ve vlastním státě pro vlastní potřeby a pro prodej na zahraničních trzích.**

NOVÉ VĚDECKY NÁROČNÉ TECHNOLOGIE JAKO NOVÁ KREV V ORGANISMU SPOLEČNOSTI

Existuje pouze jedna cesta k posílení státu a oživení ekonomiky – a tou je zavedení vlastních vědecky náročných technologií a upevnění státnosti dvěma globálními právními zákony: o právní a ekonomické ochraně člověka.

Uvedu příklady vědecky náročných technologií, jejichž zavedení při dobrých tržních vztazích umožní získat až bilion dolarů.

1. Pěnové materiály na bázi minerálů a kovů.

Takové látky zatím na světě neexistují, některé porézní materiály se mylně nazývají pěnovými materiály. Navrhuji skutečnou pěnu, ve které, stejně jako v mýdlové pění, je konstrukční strukturou samotná fólie v bublině (která je pod velkým tlakem). I mýdlová fólie je o několik řádů pevnější než ocel, ale navrhuji výrobu pěny z taveniny nějakého minerálu nebo oxidu, jako je oxid křemičitý, tedy běžný říční písek. Je také možné vyrábět pěnu z čediče, mramoru, jílu, dolomitu, vápna, granitu, křemene, fosfogipsu atd.

Laboratorní výzkumy potvrdily, že **pevnostní a jiné vlastnosti pěnových materiálů převyšují všechny známé údaje o jiných podobných látkách. Především**

všeho je to lehkost a pevnost. Tak například z jedné tuny písku lze postavit 10 chat nebo kravín; pokud se staví pod zemí, zachovává se teplo a vodotěsnost. Velkoplošné silniční desky, pneumatiky, trubky všech průměrů a délek, sanitární technika, karoserie strojů, lodí a člunů, nádobí, cisterny atd. – to vše lze vyrobit z pěnových materiálů.

Skromné výpočty ukázaly, že pouze na výrobcích z pěnového písku lze dosáhnout čistého zisku až jedné miliardy rublů denně.

Pěnové materiály na jiném základě mají neméně pozitivní vlastnosti. **Obzvláště cenné jsou pěnové materiály z kovů: pěnová měď se na vzduchu prakticky neoxiduje, což umožňuje vytvářet zlaté povlaky, které se svou krásou a trvanlivostí vyrovnají zlatu. Pěnový olovo je dobré pro ochranu před radiací a pěnové železo lze použít při výrobě lehkých motorů, ponorek, mostů atd.**

2. Další vědecky náročnou technologií lze považovat výrobu jaderných energetických zařízení na bázi štěpení a syntézy lehkých atomů (fosforu, síry, vodíku, dusíku, boru, arzenu, selenu, india, galia, antimonu, nasycených deuterem a jinými izotopy vodíku). **Pokud se vyčlení určité prostředky na vědecký výzkum v oblasti vývoje ekologicky čistých jaderných zdrojů energie,** bude možné velmi brzy vyřešit mnoho důležitých problémů národního hospodářství. **Tyto zdroje již byly částečně vyzkoušeny autorem a mohou najít uplatnění nejen v rámci země, ale také získat široký odbyt v zahraničí, a to jak v motocyklovém průmyslu, dopravě, námořnictvu a letectví, tak i v zemědělství.**

Navrhovaná varianta vytvoření jaderné energetiky je založena, stejně jako dříve známá, na urychlovacích principech. Vyzkoušel jsem urychlení vodíkových atomů (nebo jejich jader) nikoli kulonovými, ale ampérovými silami, na jejichž působení je založena veškerá elektrotechnika v motocyklovém průmyslu. Podařilo se urychlit vodíkové atomy v látkách na energie dostatečné pro jaderné štěpení nebo syntézu při extrémně malých vzdálenostech dosahujících angströmů. To vše nakonec umožnilo provádět jaderné přeměny na impulsních proudech, které byly sice poměrně husté (asi 10^6 - 8 A/mm²), ale velmi krátkodobé *.

* O tom informoval v tisku (viz časopis „Energie“ č. 5, 1991, časopis „Technika mládeže“ č. 8, 1991, časopis „Izoberatel i racionalizator“ č. 3, 1991).

3. Další vědecky náročná technologie je založena na mnou prozkoumané možnosti jaderného štěpení a syntézy lehkých látek a použití tohoto štěpení a syntézy k drcení olova, rtuti, thalia, bismutu, aby při štěpení vznikaly drahé materiály typu izosterů zlata, platiny, iridia, stříbra, rhenia a dalších.

4. Čtvrtou vědecky náročnou technologií je výroba vody přímo ze vzduchu. Již jsem získal nové, ve světě neznámé látky ve formě klastrů hydroxylových skupin „OH“, které mají rezonanční vlastnosti na frekvencích hydroxylové skupiny a tím mohou kondenzovat vzdušnou páru. **Současně s kondenzací páry se uvolňuje tepelná energie, kterou lze využít k vytápění obydlí (v severních oblastech).** Výpočty ukazují, že jeden kilogram takové látky je schopen kondenzovat více než tunu destilované vody za den. **Není těžké pochopit, že na jedné straně výroba takového produktu řeší problém vody v jakémkoli místě na Zemi, a na druhé straně vzniká komodita, za kterou lze získat značné množství deviz, protože to umožňuje udělat mnoho pro národní hospodářství jakéhokoli státu, zejména zemí severní Afriky, Asie, Mexika a dalších suchých oblastí Země.**

5. Pátou technologicky náročnou technologií je technologie výroby enzymů mnoha druhů:

- a) Enzymy, které urychlují růst zvířat a zvyšují jejich doживost;
- b) Enzymy, které urychlují růst rostlin a zvyšují jejich výnosnost;
- c) Enzymy posilující zdraví člověka;
- d) Enzymy, které umožňují vylučovat radionuklidy z organismu;

e) Enzymy, které vylučují z organismu těžké kovy, volné radikály, karcinogenní látky;
e) Enzymy, které nahrazují potraviny a jsou připravovány z rostlin, a také nahrazují chléb (tekutý chléb).

Takovými enzymy lze nasycit jak vnitřní, tak i vnější trh. Pouze na enzymech, které snižují úroveň nemocnosti a omlazují tělo, lze dosáhnout velkého zisku.

6. Šestou vědecky náročnou technologií je získávání kovů elektrolýzou za použití katalyzátorů. Metodika získávání kovů, včetně drahých kovů, kterou jsem vyvinul, umožní uspokojit jak domácí, tak západní trhy. Ukazuje se, že je tak účinná, že je možné získávat cenné látky nejen z rud, ale i z běžných strusek, čímž se uvolňuje drahocenná půda od zbytečných hald.

7. Sedmou vědecky náročnou technologií je výroba ultrapevného křemíku s diamantovými vlastnostmi. Takový křemík již byl získán a testován. Mohl by najít uplatnění ve slitinách s hliníkem a železem. V těchto kovech se snadno smáčí a spojuje, ale nerozpouští se, čímž vytváří ultrapevné a plastické látky. Slitiny takového křemíku s hliníkem řeší mnoho problémů v motorovém průmyslu a slitiny s železem v transformátorovém a elektromotorovém průmyslu, protože tyto slitiny mají lepší magnetické vlastnosti.

Křemík s diamantovými vlastnostmi (izoster křemíku) zvyšuje elektrickou vodivost kovů. Již byly získány slitiny, ve kterých je elektrická vodivost zvýšena na hodnoty vyšší než u mědi, stříbra a dokonce i zlata. Získání elektrických vodičů s vyšší elektrickou vodivostí umožní vydělat miliardy devizových zisků.

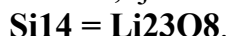
8. Osmou vědecky náročnou technologií je výroba katalytických látek. Již jsem získal látky, které konkurují platině a měděno-kobaltovým sloučeninám. Již nyní je orientační cena takového katalyzátoru asi 300 tisíc dolarů za kg. Katalyzátory jsou devizovým zbožím na úrovni drahých kovů. Pouze nová technologie byla oceněna na miliardu dolarů a při rozumné prodeji umožní státu vydělat stovky miliard.

9. Devátou technologicky náročnou technologií je výroba papíru, lepenky, nábytku a stavebních materiálů na bázi vláken z čediče, sádry, fosfogipsu, dolomitu a dalších minerálů. Z bazaltového papíru lze vyrábět vynikající vysoce kvalitní tapety; knihy se dobře uchovávají i za nepříznivých podmínek, protože bazaltový papír nezmokne ve vodě a nehoří v ohni. Hodí se také pro výrobu peněz a cenných papírů. Z bazaltového papíru je obzvláště výhodné vyrábět nábytek, okenní rámy, parketové podlahy, dveře, tepelné izolační desky atd. Při řešení ekologických problémů bychom zároveň mohli vydělávat devizy. Taková technologie se odhaduje na miliardy dolarů.

10. Desátá technologie je založena na použití chemie druhé generace na jaderné úrovni. Zde jsou možné desítky, ne-li stovky nových směrů v oblasti pseudojaderné chemie, tj. chemie na úrovni energie vyšší než elektronvolt a nižší než megaelektronvolt. Ve spolupráci s manželkou Nelly Andreevnou a synem Maximem Borisovičem se mi za tři desetiletí podařilo vytvořit novou chemickou vědu na jaderné úrovni a realizovat v pozemských podmínkách chemické reakce v nitru hvězd nebo Slunce. Vysvětlím to na příkladu použití hvězdné vody, tj. křemíku, protože chemie druhé generace začíná vodou.

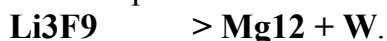
Výchozím rozpouštědlem pro chemii druhé generace je křemík, který stejně jako běžná voda rozpouští mnoho kovů a látek podobných křemíku. Křemík se v nitru hvězd tvoří zhuštěním oxidu lithného (**Li₂O**). Jinými slovy, oxid lithný lze považovat za těžší vodu, pokud pod pojmem „voda“ rozumíme oxid

lehkého atomu, tj. **H₂O**, **D₂O**, **T₂O**. V důsledku toho je křemík **Si = Li₂O** ničím jiným než hustší vodou, tj. lithiovou vodou:

Křemík se skutečně pod vlivem proudů (polí) disociuje na ionty

Li⁺⁺⁺ a hydroxylovou skupinu **OLi⁻⁻⁻**. Na úrovni těchto iontů, které se tvoří při energiích řádově desítek **keV**, se tedy mohou tvořit i kyseliny a zásady. Kyselina fluorovodíková **HF** bude mít podobu sloučeniny ve formě fluoridu lithného **LiF**, ale vezměme v úvahu, že tato sloučenina se pod vlivem tlaku nitra hvězdy, a možná i Země, přemění na hořčík, tj.:

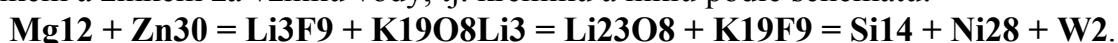
Jinými slovy, kovový hořčík není nic jiného než modifikace kyseliny fluorovodíkové. Stejně tak lze předpokládat, že vápník je modifikací kyseliny chlorovodíkové:

Alkalické kovy vznikají v důsledku spojení alkalických kovů s hydroxylovými skupinami **OLi⁻⁻⁻**. Jinými slovy, lze zaznamenat, že například zinek je draselná zásada, titan je sodná zásada a kadmium je rubidiová zásada:

Pokud máme kyseliny a zásady, můžeme provést neutralizační reakci například mezi hořčíkem a zinkem za vzniku vody, tj. křemíku a niklu podle schématu:

Zde se vychází látky **Mg** a **Zn**, rozpuštěné v roztaveném křemíku a ionizované proudy, mohou přeměnit na křemík a nikl s uvolněním energie, což jsme již dokázali a experimentálně potvrdili.

Stejným způsobem lze provést i mnoho dalších reakcí, které umožňují získávat cenné látky a energii ve formě tepelného záření nebo proudů, pokud se reakce provede v akumulátorovém systému.

Lze tedy vidět velké možnosti chemie druhé generace nejen na úrovni anorganických látek, ale i organických látek, podobných uhlovodíkům. Tyto sloučeniny však nevznikají za použití vodíku (**H**) a hydroxylové skupiny (**OH**), ale za použití lithia (**Li**) a hydroxylové skupiny (**OLi**). Organické látky na bázi uhlíku, lithia a hydroxylové skupiny – kyslíku a lithia – jsou organickými látkami zemské magmy. Zde jsou možné všechny druhy takových organických sloučenin: amoniak, alkoholy, fenoly, benzeny, aminokyseliny, alkaloidy, tuky, bílkoviny a mnoho dalších. To vše lze získat na bázi lithia a jeho hydroxylové skupiny, tj. na bázi prvků lithiové vody. Nelze vyloučit, že v nitru Země se v roztavené magmě již vytvořily složité organické sloučeniny na úrovni bílkovin a dokonce bakterií, schopné života při teplotě roztaveného křemíku, tj. kolem 1415 °C.

ŘÍZENÍ STÁTU. PREZIDENT.

SYSTÉM VOLEB

Kdo by měl vládnout celé společnosti? Historie ukázala, že člověk v zásadě nemůže vládnout státu, a proto ho nelze volit do této funkce. Vraťme se opět k člověku: „Kdo řídí lidský organismus, všechny jeho orgány a svaly?“ Nelze jednoznačně říci, že celý lidský organismus řídí nějaká zvláštní buňka. Tvrdit, že organismus řídí pouze mozek, je také nesprávné, protože existuje mnoho samostatných orgánů s vlastním konzervativním řídicím systémem: kdo tedy řídí člověka? Odpověď je velmi jednoduchá. Lidský organismus řídí celý organismus za účasti všech buněk.

Stát by neměl řídit jeden člověk, ale celý národ. To však neznamená, že stát by měla řídit většina. Prezident státu a jeho vláda by měli plnit roli strážců paměti a předkládat parlamentu informace v okamžiku projednávání invariantů. **Přitom se ani prezident, ani jeho vláda nezabývají legislativní ani výkonnou činností, protože stát by měl být založen na zákonech, které již existují v přírodě.**

Nekontrolované vytváření zákonů v žádném případě neodráží zájmy obyvatelstva. Vymýšlí snad vyvíjející se organismus nějaké zákony pro své životní činnosti? Samozřejmě, že v živé organizované hmotě takové šílenství neexistuje a ani existovat nemůže. **Prezident a jeho vláda by neměli vytvářet zákony, ale studovat přírodu, její zákony, v žádném případě je neporušovat a všemožně napomáhat jejich dodržování od nejvyšších po nejnížší úrovně. Pak lze s jistotou říci, že prezident a jeho vláda mají genetický základ ve státě, který bude skutečně schopen sebezdokonalování a posilování.**

Prezident by měl být zpravidla biologickým vůdcem. Fiktivní vůdce vyčerpává společnost a činí ji nemocnou. Zvolení fiktivního vůdce (z politických nebo jiných důvodů) nic nezmění ve struktuře zajištění života obyvatelstva. Mnozí prezidenti nesplňují požadavky kladené na biologické vůdce a jsou fiktivními vůdci. Proto nejsou náhodné silné akce neposlušnosti našeho lidu, rozpad armády, ministerstva vnitra, orgánů činných v trestním řízení atd.

S volbou prezidenta je samozřejmě v první řadě nutné vyřešit politické problémy, tj. je nutné stáhnout všechny vojenské jednotky jiných států, očistit zemi od nespolehlivých jaderných elektráren, vytvořit vlastní dobrovolné armádní jednotky pro ochranu hraničních přechodů a celních stanic. **Hlavním úkolem prezidenta je demontáž starých biologických struktur, ale ne jejich nahrazení novými, nýbrž vytvoření státní struktury založené na zákonech a principech Pravdy. Samozřejmě, že vznikající státy musí vycházet z obecně uznávaných norem mezinárodního práva, Všeobecné deklarace lidských práv OSN, jakož i Helsinských a Vídeňských mezinárodních dohod.**

Prezidentem státu tedy nemůže být ani generál, ani člen žádné strany, ani právník, ani ministr. Je to především matematik, vědec ve všech oblastech znalostí, vlastník vědecky náročných technologií a globálních prostředků informatiky. V opačném případě budou prezidenti nést ztráty z konfliktů neřešitelných rozporů, které sami vytvářejí v důsledku omezeného intelektuálního rozvoje nebo okolností, které vznikly v důsledku nedostatku moci prezidenta.

Zvolení prezidentem málo kvalifikovaného člověka neumožňuje oživit ekonomiku. **Prezident není jen respektovaná osoba, která zná státní jazyk a rozumí politice a právu. Je to především vlastník počátečního kapitálu, který je jakousi zakládací listinou státní organizace.** Pokud je zakládací listina prezidenta, včetně jeho intelektuálního vkladu, výrazně menší než zakládací vklad všech obyvatel státu, není co očekávat.

V reálné situaci formování státu by mezi každým obyvatelem a prezidentem měla být uzavřena smlouva nebo zakládací smlouva, ve které jsou předem stanoveny základní vklady a procenta budoucího zisku z činnosti státu. Pokud jsou obyvatelé státu již sdruženi v kolektivních hospodářstvích nebo podnicích, podepisuje prezident svou hlavní smlouvu s pověřenci těchto kolektivů. V každém případě jsou stanoveny práva a povinnosti stran, jakož i vzájemná odpovědnost. Pokud konkrétní činnost prezidenta s jeho lidem nepřináší zisk a zakládající členové nemají žádný příjem, státní firma se rozpadá a uzavírá se na základě nových spoluzakladatelů. **Pouze obchodní činnost odhaluje způsobilost člověka, nikoli slovní ujištění.**

V současné praxi se nově zvolený prezident okamžitě stává hlavou veškerého kapitálu státu, s nímž nakládá nikoli z ekonomického hlediska zakladatelů, ale z politického hlediska a často na vlastní nebezpečí. **Prezidentem může být ten, kdo je schopen uzavřít zakládací smlouvu s obchodníky za vzájemně výhodných podmínek, včetně samozřejmě smluv s vědci, inženýry, osobnostmi kultury, umění, estetiky, morálky, práva atd.**

Systém volby prezidenta na základě smlouvy je podmíněn především tím, že v dnešní době jsou všechny nově vznikající státy obklopeny jinými státy s dobře rozvinutou ekonomickou strukturou, v nichž politika do značné míry ustupuje ekonomice. **V ekonomické struktuře se nejlépe řeší všechny personální problémy a nezaměstnanost je vyloučena již v samotném principu, protože v matematicky přísně vypracovaném ekonomickém systému hospodářství hledá pracovníka samotný systém, a ne naopak.**

Jaký by měl být systém volby poslanců nebo prezidenta? Samozřejmě, systém, který je zaveden ve všech zemích světa založených na právních, nikoli biologických zákonech, zde není přijatelný.

Prezident nebo členové jeho vlády by měli zastávat nejvyšší funkce nikoli na základě boje, ale podle zákonů vedení. **Vůdce o sobě informuje v tisku a svými činy dokazuje svou převahu nad ostatními. Volby by měly být otevřené. Za tímto účelem se v novinách zveřejňují všechny jeho údaje a volební lístek ve dvou číslovaných exemplářích. Čtenář zašle jeden výtisk hlasovacího lístku volební komisi nebo parlamentu a druhý si ponechá. Pokud kandidát získá potřebný počet hlasů, je zařazen do Nejvyšší rady. Stejným způsobem se volí i prezident.**

V případě nepopularity má každý volič právo požádat o vrácení svého hlasovacího lístku. Kontrolní orgány pravidelně zveřejňují počet zbývajících hlasovacích lístků a v případě sporů se provádí kontrola jejich dostupnosti. Jak vidíme, systém je velmi jednoduchý a nevyžaduje prakticky žádné dodatečné náklady.

REFORMA A PODPORA KULTURNÍCH INSTITUCÍ. ROLE VĚDCE VE SPOLEČNOSTI

Je třeba reformovat systém a materiální zázemí ministerstev kultury, včetně oddělení ochrany památek, a jednotlivých osob a úřadů, které vlastní historické a kulturní památky. Zároveň **je nutné vytvořit nezávislou státní inspekci pro ochranu kulturního dědictví, určit status a zlepšit materiální zázemí předních kulturních institucí. To se týká zejména muzeí a dalších institucí.**

Je třeba podporovat regionální divadla, regionální a pamětní muzea. Je také nutné přezkoumat programy a status akademií umění, konzervatorií, divadelních institutů, zlepšit jejich materiální zázemí, status akademií a provést reformu systému řízení. Podle našeho názoru **je nutné vytvořit jádro z nepartajních autoritativních vědců, které by mohlo zorganizovat novou akademii věd, schopnou řídit nikoli disciplínu, jak tomu bylo dříve, ale vědu.**

Struktura vědeckého poznání a řízení vědy, kterou navrhuji, je založena především na poznání Pravdy, kterou již v prehistorických dobách definovalo šest principů. **Podařilo se mi charakterizovat pojem Pravdy ne šesti, ale 24 principy a geometricky ji znázornit ve formě granátu s 24 hranami.** V té době byla geometrická Pravda představována pouze jako krychle se šesti hranami.

Z 24 principů Pravdy 12 charakterizuje její duchovní stránky a 12 – materialistické. Každý princip pokrývá globální oblast znalostí. Celkem tedy máme 24 vědecky náročných oborů, z nichž každý má čtyři odvětví, která se dále dělí na čtyři skupiny vědecky náročných výzkumů. **Pravda, kterou navrhuji, tedy zahrnuje 384 vědecky náročných vědeckotechnických oborů, z nichž každý by se mohl stát předmětem výzkumu akademického**

institute, tj. pododdělení skutečné akademie věd, která studuje všechny principy Pravdy.

Akademie věd by samozřejmě měla být jedna na celé Zemi, protože věda se nedá rozdělit jako bochník chleba. Akademii, kterou navrhuji, by bylo možné připojit k Kyjevské Rusi, která ve své době sjednotila téměř všechny Slovany a další národy od západních hranic Evropy po východní hranice Sibíře.

Samozřejmě je nutná neodkladná radikální reforma vzdělávacího systému. Je třeba urgentně revidovat učební programy z hlediska poznání Pravdy. Je nutné zlepšit výuku dějepisu a zeměpisu, rozšířit studium náboženství, zřídit nedělní církevní školy a teologické fakulty na vysokých školách, prohloubit a zlepšit studium ukrajinštiny, ruštiny a angličtiny a na fakultách i dalších jazyků.

Je také třeba si uvědomit, že proces urbanizace, stejně jako expanze vědy, techniky, dopravy, komunikací a dalších faktorů vede k významné deformaci jazyků a způsobuje jejich asimilaci. Tento proces bude nepochybně pokračovat, navzdory našim snahám o očištění národního jazyka. **Je třeba brát v úvahu vnější okolnosti a nadále studovat nejen svůj národní jazyk, ale i ruštinu a další národní jazyky.**

Na cestě k vytvoření nového státu však stále vzniká mnoho překážek. Ani moje vědecky náročné technologie stále nenacházejí praktické uplatnění. Dostávám návrhy, abych se neúčastnil volební kampaně a věnoval se výhradně vědě: odborník, říkají, by měl dělat to, co umí – vědec by měl bádát a politik dělat politiku.

Druhá část této poznámky je pravdivá, tj. **politik nemůže a nesmí se zabývat všezahrnující vědou, snad kromě politiky. Ale vědec není odborník, ale člověk, který studuje přírodu ve všech jejích aspektech, včetně politických.** V jednom ze svých projevů britský premiér Winston Churchill řekl: „Pokud vědec skutečně miluje svou vlast a hodlá jí svými úspěchy pomoci, musí k tomu splnit alespoň čtyři podmínky:

- 1. Vědec musí mít dostatečné znalosti o plánovaném projektu;**
- 2. Musí mít tým odborníků, kteří podporují plánovaný projekt;**
- 3. Musí mít prostředky na provedení prací v rámci projektu;**
- 4. Musí mít zákonodárnou a výkonnou moc. Pokud nebude splněna jedna z uvedených podmínek, vědec nebude schopen dosáhnout ničeho v realizaci svého projektu.“***

** Úryvky jsou uvedeny v citaci autora (pozn. red.).*

Dospěl jsem ke stejnému názoru jako pan Churchill, proto je moje vítězství v prezidentských volbách naprosto nezbytné. V opačném případě nebude nikdo vyvíjet ani zavádět vědecky náročné technologie, tím méně je potřebují odborníci s politicko-ekonomickým vzděláním.

SYMBOLIKA A ERB

Pro stát je obzvláště důležitý výběr symboliky. **V dávných dobách byly symboly různé a vybíraly se s ohledem na jejich vliv na psychiku.** Později se staly nedílnou součástí státu a sloužily k posílení státnosti.

Existuje mnoho symbolů, ale jen velmi málo z nich má silný účinek. O některých se ví z červené magie. Například se používaly obrazy květů, rostlin nebo zvířat.

Vezměme si například květinu hořčice, která má stimulační účinek na vylučování žaludečních šťáv. Když o květech hořčice málokdo věděl, fyziolog I. P. Pavlov prováděl demonstraci podmíněných a nepodmíněných reflexů na zvířatech.

Stačilo psovi ukázat něco jedlého a okamžitě se mu začaly tvořit sliny.

Jednou byl při experimentu přítomen kněz a byl velmi překvapen tím, co viděl: při pohledu na kaši se psovi začaly sbíhat sliny. Po krátkém zamyšlení host řekl: „Ivane Petrovichi, když ukážu psovi svůj kříž, bude mu také téct slina?“ Pavlov namítl, že pes není tak hloupý, aby reagoval na nepoživatelný předmět. Kromě toho zvířata pravděpodobně nevěří v Boha. Kněz však požádal, aby psa uklidnili, a pak mu podal knihu se slovy: „Jacku, jez!“ Jack skutečně dokázal rozeznat knihu od hrnce s kaší a na tento malý podvod nereagoval. Poté kněz Jackovi nabídl další předměty, ale Jack na žádné z nich nereagoval. Když však kněz vytáhl z pod šatů velký dřevěný kříž*, Jackovi se téměř okamžitě začaly sbíhat sliny. Ohromený Ivan Petrovich pochopil, že nejde o náboženskost psa, ale o mechanismus daný přírodou.

* Květy hořčice mají tvar kříže.

Víme, že silná reakce zvířat na obraz květu hořčice je způsobena staletými reflexy, které si zvířata vyvinula při jeho konzumaci. A pokud zvířata a lidé uvidí obraz květu hořčice (ve tvaru kříže), spustí se reflex: začnou se vylučovat sliny a další trávicí enzymy. Aby byl proces trávení jídla co nejblíže ideálu, je proto nutné před jídlem pozorně se podívat na květ hořčice nebo na běžný církevní kříž. Teprve pak bude proces trávení jídla nejúčinnější. Někdy stačí, aby si člověk vzpomněl na Boha, pokud v něj věří, nebo na kříž, nebo se prostě pokřižoval. Ve všech případech se síla kříže neprodleně projeví.

Své vlastnosti mají i jiné symboly – obrazy květů. Pětिलisté květy, obvykle z čeledi brutnákovitých, velmi silně snižují množství jódu v organismu. Účinek je tak výrazný, že i malé množství květů pomněnky může způsobit silnou ztrátu paměti. Kdo zná tuto vlastnost pomněnek, při darování někdy říká: „Vezmi si květiny pro radost, ale nezapomeň alespoň své jméno!“ Vědomi si této neobvyklé vlastnosti pětिलistých květů z čeledi borovicovitých snižovat hladinu jódu a otupovat mysl člověka, otrokáři ve starověkém Římě rozvěšovali v místech, kde se shromažďovali otroci, pětícípé hvězdy. Otroci tak hloupli, že se nemohli domluvit na organizaci protestů proti svému těžkému životu. Později se pětícípé hvězdy používaly jako symbolické prvky, ale o jejich škodlivém účinku se dnes pravděpodobně nikdo neví.

Šestilisté květy naopak posilují endokrinní systém a chrání organismus před otravami a škodlivým působením bakterií. Šesticípé hvězdy mají velmi příznivý vliv na celkový rozvoj lidské společnosti.

Osmilisté květy, stejně jako hvězdy, mají ještě příznivější vliv na celkový stav člověka. Zvyšují v něm nejen sílu a obratnost, ale také duchovnost a sebevědomí v každé činnosti, a to i v boji ohrožujícím jeho život.

Existují symboly, které tlumí psychiku člověka a dokonce vedou k nemoci a smrti. Tak například lebka a zkřížené kosti jsou symbolem smrti. Opravdu, když se k hřbitovu slonů přiblíží zcela zdravý slon, po tom, co uvidí, se v něm spustí signály k zastavení životních procesů a on zemře. Tento symbol kdysi používali piráti.

Před 30 lety jsem studoval recepty ve starověkých písmech a zjistil jsem, že symbol trojzubce se poprvé objevil v Egyptě jako znak moci boha Slunce Ra, který byl chráněn třemi živly: nebem, zemí a mořem. Jako svého zástupce na Zemi zanechal svého syna (syn boha Ra, nebo Ra, zakladatel páté dynastie, helipolský kněz, tj. zástupce boha Slunce). Zobrazení syna boha Ra je v Egyptě znázorněno jako stojící postava s dlaněmi obrácenými k nebi, lokty v úrovni ramen a předloktími rovnoběžnými s trupem. Jinými slovy, syn

boha Ra je zobrazován jako trojzubec, trojzubec a pozice člověka – syna boha Ra – jsou totožné. Když se moc Egypta rozšířila téměř na celý svět, symbolem poddanosti Egyptu se stalo přivlastnění trojzubce jako erbu. Umisťoval se na všech svatyních, kamenech, praporech. Následně se Egypt sblížil s Římem, ale symbol moci Egypta se rozšířil nejen v Itálii, ale objevil se i na Krymu. Samozřejmě symbolizuje slunečnost a lidi, kteří se nacházejí pod erbem trojzubce, lze nazvat slunečnými obyvateli, tj. silnými, vůlí, bojovnými. Symbol je bezpochyby pozitivní, ale v podobě, v jaké ho kreslí ukrajinští umělci, jej zatím nelze přijmout k zavedení. Má totiž svého majitele (Egypt), a proto je třeba jej trochu pozměnit, přičemž je třeba zachovat jeho význam slunečnosti a životního optimismu.

Navrhují pro erb Ukrajiny spojit trojzubec s osmicípou hvězdou. Lidé spojili obraz osmipetlého květu algamaryny – mořské řasy – s takovou hvězdou.

V minulosti existovaly osmicípé amulety (alligator yuvabilis – amulet spasitelský), které i ve formě předmětu chránily před těžkými zraněními. Spojením dvou symbolů do jednoho lze vytvořit mocnější erb pro Ukrajinu – trojzubec v osmicípé hvězdě. Takový erb harmonizuje se žluto-modrou vlajkou. Na příkladu Ukrajiny se Slunce, Nebe, Země, tj. božská síla, ztělesňuje v erbu a vlajce. **Erb a vlajka jsou pro stát nezbytnou symbolikou, která biologizuje společnost a nasměřuje ji na cestu ozdravení.**

www.e-puzzle.ru